

پرسی ھەنگرتنی گەمارۆ لەسەر باشووری
کوردستان لەدانیشتنی لیژنەیهکی تایبەتی
کۆنگرێسی ئەمریکیدا

٢٣ ی فبرایەری ١٩٩٤

پروفیسۆر. دکتۆر یاسین سەردەشتی

زانکۆی سلیمانی

٢٠٢١

سەرئىچىك :

ئاشكرايە پاش داگىر كوردنى كۆيت لەلايەن رژیىمى بەعسى عىراق و رەتكردنەوى سەدام بۆ كىشانەوى ھىزەكانى لەو ولاتەو رووبەر و بوونەوى دواكارى نۆدەولەتیی، نەتەوہ يەكگرتووەكان لە رۆژى ٦ى ئابى ١٩٩٠دا، بىرىارى ژمارە ٦٦١ى تايبەت بە گەمارۆى بەسەر عىراقدا سەپاند، ئەوى كە گەمارۆيەكى ھەمچەشنىو كارەساتىكى مەزن بوو بۆ عىراق كە ھەرگىز لەمىژووى نویدا بە خۆيەو نەبىنۆ. ديارە نەتەوہ يەكگرتووەكان ھەر بەوہو نەوہستاو پاش ئەو ژمارەيەك بىرىارى دىكەى وەكو بىرىارى ٦٨٧، ٦٨٨، ٧٠٦، ٧١٢ و ٧١٥ى بەسەر عىراقدا سەپاند كە ھەموويان پىكەو پاكىچىك سزای توندى دارمىنەر و سىركەريان دژى عىراق تىدابوو كە بەقەولى جىمس بىكەرى سەرۆكوەزىرانى برىتانىا ئەو ولاتەى بۆ سەردەمى پىش پىشەسازى گەرانەوہ.

شايەنى باسە، ئەو سزايانەو گەمارۆ كاولكەرەكە كە سەرچەم جومگە سەرەكییەكانى ژيانى ئابوورى و كۆمەلايەتیی و تەندورستى لەعىراق دارماندبوو، بە دەركردنى ھىزەكانى سەدام لەكویت وەك دەرنەجامىكى جەنگى دووہمى كەنداو كۆتايى نەھات، بگرە بەشۆوہيەك درىژەى كىشا تەنانتە دواى كەوتنى سەدام و رژیىمەكەشى لەعىراق لەسالى ٢٠٠٣دا، بەشۆوہيەكى ياسايى ھەر بەردەوامبوو. ئەمەش وايكردووە لىكەوتەو كارىگەرىى ئەو گەمارۆو سزايانە ھەتاوەكو ئىستاش لەعىراقدا بەردەوام بىت و ھەتا چەندىن سال و بگرە دەيەى ترىش درىژەى دەبىت.

خۆينەرى ئازىز، ئەمەى بەردەست وەرگىرانى پوختەى مشتومرىكە كە لە٢٣ى فىرراپەرى ١٩٩٤ لەدانىشتىكى لىژنەيەكى كۆنگرىس ئەنجامدراوہو تايبەتە بەپرسى قسەكردن لەبارەى ھەلگرتنى ئەو گەمارۆيە يان سوكرردنى لەسەر باشوورى كوردستان (كوردستانى عىراق يان باكورى عىراق)، بەو پاساوەى كە كوردان لەپاش راپەرىنەكەى نادارى ١٩٩١ و پاشەكەشى ئىدارەى عىراقىي لەناوچكەو دامەزراندنى حكومەت و پارلەمانى كوردستان، لەتەواوى عىراق داىراون و ئىدارى ئەمرىكىيش بۆ چوونە پىشەوہى سىياسەتى ولاتەكەيان و فشار لەسەر رژیى سەدام، دەبىت بۆ كەمكردنەوى ئاسەوارە مەترسىيەكانى گەمارۆو سزاكان لەسەر كوردستان بەو ئاراستەيە ھەنگاو بنىت. ئەمە راو و بۆچوونى چەندىن كەسايەتیی شارەزان سەبارەت بەسىياسەتى دەرموہى ئەمرىكا و لەوبارەيەو پىشنىارو بۆچوونى خۆيان لىرەدا رادەگەيەن. بەپرواى ئىمە ئەم بۆچوونانە كە ھەمووى لە تۆمارەكانى كۆنگرىسدا چەسپاون و وەك بەلگەنامەى تايبەت بلاوكراونەتەوہ، زۆر بۆ بايەخدارانى مېژووى سىياسى كوردستان و عىراق لەدەيەى نەوہتەكان و ئىستاشدا پىويستن و بەرسەرچاوەيەكى دەگمەن و پىر زانىارى بۆ ئەو قۇناغە دادەنرىن كە نابىت لىى بىبەش بن. ھىوادارم ئەم ئەرك و ماندووبوونەمان سوودى بۆ تووژەران و بايەخدارانى ئەو بوارە ھەبىت و ھىواى سەرکەوتن بۆ ھەمووان دەخوازىن.

دكتور ياسىن سەردەشتى

١٠ى ئۆكتوبەرى ٢٠٢١

لهروژی فبیرایهری سالی ۱۹۹۴دا، لهشاری واشنگتونی پایتهختی ولاته یهکگرتوووهکانی ئەمریکادا، لیژنه‌ی لاهه‌کی تایبته به ئەوروپاو روژه‌لاتی ناوه‌راسته که سه‌ر به لیژنه‌ی کاروباری دهره‌کی ئەنجومه‌نی نوینهرانی ئەمریکاییه، له‌کاتژمیر ۱۰ی سه‌رله‌به‌یانی روژی چوارشه‌مه و له‌ژووری ژماره: ۲۱۷۲ی ته‌لاری ئوفیسی (Rayburn House) به‌مه‌به‌ستی تاوتویکردن و هه‌له‌سه‌نگاندنی سیاسه‌تی ولاته یه‌کگرتوووه‌کانی ئەمریکا له‌هه‌مه‌به‌ر عیراق پاش ۳ سال به‌سه‌ر کۆتاییهاتنی جهنگی که‌نداوی فارسدا، کۆبووه‌وه. شایه‌نی باسه (میسته‌ر لی نیچ هامیلتون) سه‌روکاری دانیشته‌که‌ی ده‌کرد.

هامیلتون به‌وه ده‌ستی‌یکرد که وێرای ئازاره‌کانی سزا نێوده‌وله‌تییه‌کان، هه‌شتا و تاکو ئەمه‌رو حکومه‌تی عیراق یاسا‌کانی ئەنجومه‌نی ئاسایش پێشیلده‌کات و سه‌دام حوسینیش هه‌شتا ده‌ستی به‌ده‌سه‌لاته‌وه گرتوووه ئاماژه‌یه‌کی که‌میش هه‌یه که رژیمه‌که‌ی به‌م زوانه سه‌رنگوم بی، ئەوه‌ی واده‌کات که ئەم دۆخه نه‌خوازاه‌ی ئیستا بۆتوانیت بۆماوه‌یه‌کی نادیار درێژبیته‌وه.

له‌نیوان ئەو که‌سه‌نه‌ی که له‌مه‌رۆدا قسه‌یان وهرده‌گیرا بریتیبوون له:

- **رۆبه‌رت توریسلی بۆب** کۆنگرێسمان و نوینهری ولایه‌تی نیوجیرسی که بایه‌خدارێ رووداو‌ه‌کانی ئێران و عیراق بوو، ئەو له‌هاویندا سه‌ردانی کوردستانی عیراقی کردبوو.
- **پروفیسۆر ناماتزیا بارام** مامۆستای میژووی روژه‌لاتی ناوه‌راسته له زانکۆی حه‌یفاو ئەندامی سه‌ردانیکاری ناوه‌ندی توێژینه‌وه‌ی ویدرووئیلنس.
- **خاتوو لوری میلیرووی** چاودێری کاروباری عه‌ره‌بی له په‌یمانگای واشنگتۆن بۆ سیاسه‌تی روژه‌لاتی نزیک.
- **میسته‌ر گراهام فوله‌ر** مه‌زنه شروقه‌کاری ده‌زگای (راند / Rand)

سه‌ره‌تا، توریسلی ده‌ستی به‌ قسان کرد و وتی:

" زۆر سوپاس جه‌نابی سه‌روک بۆ ئەم ده‌رفه‌ته‌و جارێکی تر چرک‌دنه‌وه‌ی بایه‌خ سه‌به‌ره‌ت به رووداو‌ه‌کان له‌نیو عیراق و رژیمه‌که‌ی سه‌دام حوسین.

وه‌ک ئاماژه‌تان پێدا، هاوینی رابردوو سه‌ردانی باکووری عیراقم کرد بۆ ئەو ناوچه‌یه‌ی که گه‌لی کورد تێیدا نیشته‌جێیه، له‌وێ چاوم به‌و په‌نابه‌رانه کهوت که له‌چاویاندا حوکمرانی تیرۆرستانه‌ی سه‌دام حوسین به‌شێوه‌یه‌کی زۆر ئاشکراو له‌سه‌ر بنه‌مای روژانه خۆی به‌رجه‌سته ده‌کرد.

هه‌روه‌ها سه‌ردانی که‌مێک له‌و سه‌دان گوندم کرد که به‌ته‌واوی له‌لایهن سه‌دام حوسینه‌وه ته‌خت‌کراوه، چاوم به‌هه‌ندیک له‌و رزگاربووانه کهوت که به‌شێکیبون له‌ زیاتر له‌ ۲۰۰۰۰۰ کورده‌ی که له‌ده‌یه‌ی پێشوودا کوژرابوون. هه‌روه‌ها چیرۆکی زۆر تۆقینه‌رم بیست. سوپای عیراقی بی هیچ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ک خۆی به‌ گونده‌کاندا ده‌کردو هه‌موو خانوو‌ه‌کانی

بەتەرەوایی دەرووخاندن، دەغڵ و دانى و پیراندەکرد، کێلگەکانى ژاراویى دەکرد و خەلکەکەى راپیچی بیابان دەکرد و لەو ئێ هەزارانى لێدەدانەبەر رێژنەى گولەو دەیکوشتن.

چیرۆکەکانى جینۆسیاید، ئەمىستا خەریکە تۆماردەکریت و وردە وردەش دەببستریت. چیرۆکەکانى تۆقاندن و گیان لەدەستدان کە هاوشیوەى تەواوى چیرۆکەکانى دیکەیه کە لەهەر شوێنێکى دیکە هەمیشە ببستوو، ئەوانەى بەگشتى بێ بايەخ ماونەتەوه.

ئىستاکە کە جەنگى کەنداوى فارس کۆتایبھاتوو، چاودیرە نۆدەولەتیبھکانیش لەشوێنەکاندان، ھیزە سەربازیبھکانى ولاتە جیاوازەکان، بەوانەى ئىمەشەو، لەباکوورى عىراقن، کەچى سەدام تەنیا شىوازەکەى گۆریو نەک ئامانەجھەکانى.

و پىراى لێدان بە گازی ژەھراویى و گولەبارانکردن و تەختکردنى گوندەکان کە لەسەدەى رابردوو ئەنجامدەدرا، ھەلمەتى تۆقاندنى نۆی گرتۆتەبەر کە بواری ئابوورییە. سەدام حسین درک بەو دەکات کە لەوانەى ھەلمەتى سەربازی نۆی بێتەھۆى و روژاندنى و لەمادانەوێ نۆدەولەتیبھ، بەلام ئەو ھىشتا سەرچاوەى ئازار و نەھامەتیبھ گەورەى بۆ گەلى کورد.

تەکتیکى دۆخاوى ئەو لەم ساتەدا بریتیبھ لە پىرنى ناوبەناوى وزەى کاربە لە باکوورى عىراق، ئاکامەشى ئەوێ کە خستەخانەکان، کارگەو مأل و گوندەکان بێ ئاگادارکردنەو. بۆ ماوەى چەند روژ یان چەندین ھەفتە وزەى کاربەیان نامى. لەکاتى سەردانەکەى مندا، کوردان نەبوونى وزەى کاربەیان لەماوەى دوو ھەفتەدا ئەزموندەکرد. مەزەندەى ئەو کرابوو کە روژانە مندا لیک بۆ سێ منداڵ بەھۆى بێ کاربەیبھوێ لە خستەخانەکان دەمردن. ئەوش وایکردوو کە بنیاتنانەوێ ئابوورى لە باکوورى عىراق مەحال بێت، ئەوش لەقەیرانیکى بێھىوایى ئابووریبدا ئەوانى ھىشتوتەو.

ئەمە تەنیا ستراتیژى ئابوورى نىبھ، بەلکو رژی م گەمارۆیەکى ئابوورى ئیوخویى دژى مەلەبەندەکانى باکوور بەکار ھىناوێ بۆ رێگرى لەگەشتنى کەلوپەلى یەدەک و کەرسەى خا، ئەوێ وایکردوو کە چالاکى کشتوکالى نەرىتیبھ و پىشەسازى ساکار مەحال بێت.

ھەرەھا ھەستاوێ بە کەمکردنەوێ بەھای دراوھەکەى بۆئەوێ گورز لەدراوى پاشەکەوتکراوى شەخسى ھاوڵاتیانى کورد بەدات. گرنگترین نمونەش لەم رووھە بریتیبوو لەکیشانەوێ ھەموو دراوى کاغەزى پى ۲۵ دینارى. بەھۆى دابرانى ئابوورى گەلى کورد لەباقى دیکەى عىراق، کاتیک ئەو دراوھە کیشراىوێ و جیگرەوێ بۆدانرا، ئەوان نەیاننوانى دراوھە جیگرەوھە وەربگرن و بەوش بەشپۆھەکەى ھەمیشەبھى بەشپیکى دراوى کارپیکراوى ناوچەکەیان لەدەستدا.

و پىراى ھەموو ئەو لەمپەرو ھەلمەتەنەى تیرۆرى ئابوورى کە دەکرا، کوردان کار بۆ بنیاتنانەوێ کۆمەلگاکەیان و ھىنانەئارای ھەرىمىکى سەربەخۆو خودکەفا دەکەن.

لەمايوى سالى ۱۹۹۲دا، ھەلبژاردنىکى دیموکراتیک ئەنجامدراو لەئاکامى ئەوشدا پارلەمانىکى تەواو کارا ھىبە بەھەردوو بەشەکەى دەسەلاتى جیبەجیکردن و دادوهرى حوکمدارى، ۲۴

خهسته‌خانهوه نۆرینگهی بچووک، لهشکرێکی ۳۶۰۰۰ نەفەری، تەلاری قوتابخانه‌کان و دابینکردنی خزمەتگوزارییه بنه‌رتیبه‌کان، هه‌موو ئەمانه وێرای گه‌مارۆدانی ئابووری و هه‌روه‌ها وێرای ئەو هه‌لمه‌ته تۆقاندنه‌ی ده‌یه‌ی رابردوو، به‌ریوه‌ده‌چیت.

به‌لام سه‌رۆکی به‌ریز، نیستاکه دۆخیکی دژوار هه‌یه که واده‌کات بنیاتنانه‌وه‌ی ژبانی گه‌لی کورد کاریکی مه‌حال بێت، ئەوه‌ی که هۆکارو سه‌رچاوه‌که‌ی له‌سه‌دام حوسینه‌وه‌و له‌به‌غداوه نییه، به‌لکو له‌نه‌توه یه‌کگرتوو هه‌که‌وه‌یه‌و ئیهمه‌شی تێوه‌گلاوین.

له‌دژبه‌رییه گه‌وره‌کانی میژوو ئەوه‌یه، له‌کاتی‌کدا گه‌مارۆ به‌سه‌ر عێراقدا سه‌پینرا، له‌نیو قوربانیه‌کاندا گه‌لی کورد بوون، چونکه چوارچۆیه‌ی گه‌مارۆکه‌ی نه‌توه یه‌کگرتوو هه‌کان ته‌نیا ئەو ناوچانه‌ی نه‌گرتوه که سه‌دام حوسین ده‌سه‌لاتی هه‌بوو به‌سه‌ریدا، به‌لکه به‌سه‌ر ئەو سنوره جیۆگرافییه‌ی پێشووی عێراقی پێش جه‌نگدا سه‌پینرا. هه‌ر بۆیه ئەو کوردانه‌ی که به‌لێنی هاوکاریمان پێدان، ئەوه‌ی پاره‌کانمان بۆ هاوکارییان ده‌روات، هه‌یزه‌کانمان له‌وین بۆ یارمه‌تی‌دانیان، نیستاکه له‌ژێر باری گه‌مارۆکه‌دان.

له‌به‌رئه‌وه‌ی که کوردان ده‌بیت که‌ره‌سه‌ی یه‌ده‌ک له‌نیو عێراق به‌ده‌ستبێنن، ئەوان به‌هۆی سیاسه‌تی سه‌دام حوسینه‌وه ناتوانن ئەوه بکه‌ن، هه‌روه‌ها ئەوان به‌هۆی گه‌مارۆشه‌وه ناتوانن له‌روژئاوای وهر بگرن. ئەوان به‌هۆی هه‌لمه‌تی تۆقاندنی سه‌دام حوسینه‌وه ناتوانن وزه‌ی کاره‌با وهر بگرن، به‌هۆی گه‌مارۆکه‌ی ئیهمه‌شه‌وه ناتوانن ئامێری موه‌لیده‌ی کاره‌بایی یاخود نه‌وت له‌روژئاواوه به‌ده‌ستبێنن.

پێده‌چیت ژبانی ئەوانمان پامال کردبیت، ئیهمه واما نکر دووه که بنیاتنانی ستراکتۆریکی ئابووری سه‌ربه‌خۆ مانه‌وه‌یان له‌ژبانیاندا زیده سه‌ختتر بێت.

ئهمه ئەو دۆخه‌یه که به‌شێوه‌یه‌کی سه‌یر هاوشیوه‌ی ئەوه‌یه که له‌ بۆسنه روویدا، کاتیک نه‌توه یه‌کگرتوو هه‌کان گه‌مارۆی رویشتنی چه‌کی خسته‌سه‌ر هه‌موو لایه‌نه‌کان، به‌لام قوربانیه‌یه‌کان-که موسلمانه‌کانی بۆسنه بوون- وه‌ک ئەوانه‌ی که نیستاکه ئیهمه هه‌ولی هاوکاری بیکردنیان ده‌ده‌ین، ئهمه به‌ته‌واویی هاوشیوه‌ی ئەوه‌یه که رووده‌دات، کوردان ملکه‌چی یاسایه‌ک کراون که زاده‌ی ئاکامیکی پلان بۆدانه‌راوه.

سه‌رۆکی به‌ریز، ته‌نیا دوو مانگ له‌مه‌وپێش، کاتیک گه‌واهی‌ده‌رانی وه‌زاره‌تی ده‌روه له‌به‌رده‌م لیژنه‌که‌دا وه‌ستان، من ئەم پرسیاره‌م له‌ وه‌زاره‌تی ده‌روه کردو داوای پاساوم بۆکرد، تۆش له‌و کاته‌دا هاتینه‌پالم و داوای ئەوه‌ت له‌ وه‌زاره‌ت کرد ئهمه شروقه‌ بکات که‌بۆچی ئهمه نه‌گۆراوه. من ئاگادارم نیم که ئاخۆ چ پرسیاره‌که‌ی من و یان ئەوه‌که‌ی تۆ هیچ وه‌لامیکی درابینه‌وه!

نه‌هه‌مه‌تی و داماوویه‌کانی خه‌لکی کوردستان به‌رده‌وامن، ئەوانه ئەو گه‌له جهر به‌زه‌یه بوون که بۆ ریگریکردن له‌جینتۆساید جه‌نگان. ئەوان له‌سه‌ر خاکیکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌ژین و داوای هاوکاریی ناکه‌ن، ئەوان داوای ده‌رفه‌تیک ده‌که‌ن له‌پێناو ژبانیاندا.

ئەمە سیاسەتتیکە کەوادەکات چ مانایەکی نەبیت. ھەموو ئەوانەى که دەمانەوێت بکریت ئەوێه که نەتەوہ یەکگرتووہکان ئەم ناوچەہ کوردییانە لەچوارچۆہی گەمارۆکەى بێنیتەدەر بۆئەوہى بتوانن کہ بۆخۆیان بەخویاندا رابگن.

سەرۆکی بەریز، وەک ئاماژەم پێدا، ئەمە تەنیا پرسیاریک نییە سەبارەت بەلەدەستدانى دەرڤەتیکى ئابووری، بەلکە ئەمە ژيانگەلێکی پێوہبەندە، ئیمە رۆژانە ھەمان کارى سەدام حوسین بۆئەو دەکەین، ھەتاوہکو ئەو گەمارۆیە لەسەر گەلی کورد لادەبریت.

بەریز سەرۆک، سوپاس بۆ تۆ بۆ ئەم دەرڤەتە تاوہکو ئەم بێرۆکانەتان پێشکەش بکەم." میستەر ھامیلتون: ئافەرین، ئیمە زۆر سوپاست دەکەین بۆ گەواھییەکەت و کارێکی باشت کرد. پێمخۆشە ئەگەر خولەکیکت ھەبیت، تەنیا بۆئەوہى پرسیاریک یان دووان لەبارەیانەوہ بکەم.

کوردان لەباکووری عێراق

ئێستا، تۆ بەشێوہیەکی قەناعەتپێکەرانە مشتومرت لەوبارەہیوہ کرد کہ ئیمە دەبیت ئەو گەمارۆیە لەسەر ئەو ناوچانە ھەلبگرین کہ لەلایەن سەرکردایەتیی کوردییەوہ بەرێوہدەبرین. ئەوہ سەرکردایەتییەکی ھەلبژێردراوہ، وانییە؟!

مستەر توریسلی: ئەوہ سەرکردایەتییەکی ھەلبژێردراوہ، من کەسێک ناناام کہ لەسەر ئەنجامدانى ھەلبژاردن نازایەتییەکی دەربریبیت، ھەر وەھا لەراستیدا، ئیمە بەشێوہیەکی ریکخراو لەگەڵ سەرکردەکانى گەلی کورددا دیدارمان کردوہ.

میستەر ھامیلتون: من تیبینی ئەوہم کرد کہ لەوتارەکەتدا وتت کہ کوردان لەھەولێ ئەوہدان نەک تەنیا خودکەفابن بەلکو سەر بەخۆشین. من وای نابینم، ئایا بەگۆیرەى بپریارى تۆ ئەوانە بۆ سەر بەخۆی تیدەکوئن؟!

مستەر توریسلی: گروپگەلێکی جیاوازی کوردیی ھەن، ئەو سەرکردانەى کہ لەمايۆ ۱۹۹۲دا ھەلبژێردراون و کەمن دیدارم لەتەکدا کردوون و لەگەڵ حکومەتى ئەمریکاشدا مامەلەدەکەن بەدواى سەر بەخۆییەوہ نیین.

میستەر ھامیلتون: سەرکردە ھەلبژێردراوہکان سەر بەخۆییان ناوئ؟

میستەر توریسلی: بەلێ، ھەر بۆیە ھەلوێستی حکومەتى ئەمریکى لە دانپێدانانى یەکیتى خاکی عێراق و ھەولەندان بۆ گۆرینی سنورمەکی لەگەڵ مامەلەکردن لەتەک ئەم سەرکردە کوردییانەدا پیکدژ نییە. ھەلبەتە، گروپگەلێکی دیکەى کوردیی ھەن کہ بەدواى سەر بەخۆییەوہن، بەلام بەراى من بەریگەدان بەئەنجامدانى بازرگانى لەگەڵ نوینەرانى ھەلبژێردراوى کوردییدا لەم ناوچەہ، ئیمە پیکدژییان لەگەڵ سیاسەتەکەماندا سەبارەت بەدانپێدانان بەیەکگرتووی خاکی عێراق نابیت.

کاتیک من وشه‌ی سهر به‌خویم به‌کار هینا، له‌وانه‌یه وشه‌یه‌کی دیکه‌ی باشتر بریتیبیت له هه‌و‌دان بو به‌دهسته‌هینانی ناستیکی ئوتونومی/سهر به‌خویی نیوخویی له‌چوار چیه‌ی عیرا‌دا.

میستر هامیلتون: تو پشتگیری له‌وه ناکه‌یت که سیاسی نهمریکا ده‌بیت پالشتی سهر به‌خویی بو کوردان بکات؟

میستر توریسی: من نا و پیموانیه لابرندی نه‌وان له‌چوار چیه‌ی گهماروکه خزمه‌ت به‌و نامانجه ده‌کات یان ئالوزی بو نه‌و سیاسیته‌هینارا.

میستر هامیلتون: له‌وتاره‌که‌تدا ده‌لین که پنیوسته پاداشتی نه‌و به‌شه‌ی گه‌لی عیراق بکه‌ین که سهر که‌وتوو بو له‌رزگار کردنی خو‌ی له‌حوکه‌ی سهدام، سزایان نه‌ده‌ین، پیموایه نه‌وش تیبینییه‌کی فره‌به‌هیزه. هه‌لبه‌ته ئیستا که ساتیک له‌مه‌وپیش ئاماژه‌تان به‌وه‌دا که نه‌گهر له‌بهره‌ی نه‌مه‌وه پرسیاره له‌به‌ریوبه‌رایه‌تی و هزراره‌تی ده‌روه بکریت نه‌وان ده‌لین که کار له‌سهر جه‌ختکردنه‌وه له‌سهر نه‌و سزایانه ده‌که‌ن چونکه نایانه‌ویت زیان به‌یه‌ک‌گرتوی خاکی عیراق بگه‌یه‌ن. تو چو‌ن وه‌لامی نه‌وه ده‌ده‌یه‌وه؟ چ وه‌لامیکت بو نه‌وه ده‌بیت؟

میستر توریسی: باشه، هه‌روه‌ک تیده‌گهم هه‌ریه‌ک له‌ئیداره‌ی پیشوو و ئیداره‌ی کلینتونیش سیاسیته‌که‌یان نه‌وه‌وو که گهماروکه لابریت نه‌گهر ملکه‌چبوونی ته‌واو هه‌بیت بو بریاره‌کانی نه‌ته‌وه یه‌ک‌گرتوو‌ه‌کان و هه‌روه‌ها به‌دنیاییه‌وه نه‌گهر حکومه‌تیکی دیموکراتی له‌عیراق هه‌بیت، هه‌روه‌ها حکومه‌تیکی که گرفت نه‌خاته به‌رده‌م کو‌مه‌لگای نیوده‌وله‌تی.

باشه، سهدام حوسین ناوچه کوردیه‌کان به‌ریونه‌بات، به‌لکو نه‌و نوینه‌راتیه هه‌لبژێردراوه‌که‌یه که نه‌وه ده‌کات. نه‌وان هه‌چ یه‌ک له‌بریاره‌کانی نه‌ته‌وه یه‌ک‌گرتوو‌ه‌کان پیشیل ناکه‌ن، نه‌وان هه‌چ بارگرانییه‌کیان نه‌خستوته سهر شانی کو‌مه‌لگای نیوده‌وله‌تی. نه‌وان ئازادانه له‌لایه‌ن گه‌لی کورده‌وه هه‌لبژێردراون، هه‌چ شتیکی له‌وانه‌یان سه‌بارته به‌گه‌لی کورد نییه که به‌هویه‌وه سزا به‌سهر عیرا‌دا سه‌پنراوه. نه‌م گه‌له قوربانی سهدام حوسینه، ده‌توانریت بو‌تریت نه‌مانه به‌هوی جینوسایده‌وه چاره‌که ملیونیک خه‌لکیان له‌ده‌ستداوه، به‌راشکویی جه‌ختکردنه‌وه له‌سزاکان خزمه‌تی هه‌چ نامانجیک ناکات.

هه‌نگرتنی سزاکان له‌سهر باکووری عیراق

میستر هامیلتون: با نه‌م پرسیاره‌ت لیبکه‌م، کاردانه‌وه‌ی تورکیا چی ده‌بیت نه‌گهر هاتوو سزاکان له‌سهر باکووری عیراق هه‌لبگیریته‌؟

میستر توریسی: نه‌گهر سزاکان هه‌لبگیریته‌ن، هه‌روه‌ها نه‌وه روون نه‌بی که نه‌وه به‌شیکی دانه‌براره له‌سیاسه‌تی پیدانی سهر به‌خویی بو ناوچه کوردیه‌که، نه‌وه روون بیت که نیمه ریز له‌یه‌ک‌گرتویی خاکه‌که ده‌گرین و هه‌ولی ده‌وله‌تیکی سهر به‌خوی کوردی ناده‌ین، نه‌و کاته نه‌وه نابیه‌ته هوی هه‌چ ئالوزیه‌ک.

هه‌ل‌ب‌ه‌ت تورکان نیگه‌رانن له هر هه‌ول‌ئیک بو سه‌ربه‌خو‌یی کوردان، نه‌وه‌ی ئی‌مه پ‌ال‌پ‌شتی ناکه‌ین و نه‌وانیش دژین، به‌لام نه‌وانیش زور نیگه‌رانن له‌تیرژانی په‌نابه‌ران بو نیو تورکیا و نه‌وش نه‌وه‌لی سه‌ربه‌خو‌یی هه‌ل‌ده‌کشینی.

هه‌موو روژیک جهخت له‌م گه‌مارۆیه ده‌که‌ینه‌وه‌و نه‌هامه‌تی نابووری بو کوردان دینین، نه‌وا ئی‌مه له‌رووی سیاسیه‌وه کوردان توندترو رادیک‌ال‌تر ده‌که‌ین و تیرژانی په‌نابه‌رانی کوردیش بو نیو تورکیا زیده‌تر ده‌که‌ینه‌که پ‌یک‌دژه له‌گه‌ل سیاسه‌تی تورکان. هه‌ربۆیه نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌لابردنی گه‌مارۆیه له‌سه‌ر ناوچه کوردیه‌که بابه‌تیکه په‌یوه‌سته به‌و شیواز و ناوازه‌ی که چۆن نه‌وه‌ی کاره‌ی پ‌یده‌کریت. روونی بکه‌ینه‌وه که ئی‌مه بوچی نه‌وه‌ی ده‌که‌ین. نه‌وش به‌هه‌ماهه‌نگی له‌گه‌ل ئامانجه‌کانی تورکیا و ئامانجه‌کانی کۆمه‌ل‌گای نیوده‌ول‌ه‌تی، نه‌وه‌ی کاته‌ش پ‌یک‌دژیه‌که نابیت.

میستهر هامیل‌تون: کاتیک ده‌ل‌ئیت رادیک‌الیزه، مه‌ترسیه‌که بریتیه له رادیک‌الیزه‌بوونی سه‌رکر‌دایه‌تی کوردی، مه‌به‌ستت له‌مه‌ چیه‌؟

میستهر توریسی: چونکه سه‌رکر‌ده‌ی کوردی مل‌لانیکار هه‌یه، نه‌وانه هه‌ن که هه‌ول بو ده‌ول‌ه‌تیکه کوردی ده‌ده‌ن که هه‌ریه‌که له‌خاکه کوردیه‌که‌ی عیراق و تورکیا بگریته‌خوی، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌شی ده‌یان‌ه‌ویت گه‌لی کورد له‌چوارچو‌یه‌ی ده‌ول‌ه‌تی عیراقدا بپاریزن و شیوه ئوتۆنۆمییه‌کی سنورداریان له‌چوارچو‌یه‌ی عیراقیکه فیدرال و یه‌ک‌گرتوودا ده‌ستکه‌ویت. سیاسه‌تی نه‌م‌ریکا و کۆمه‌ل‌گای نیوده‌ول‌ه‌تی ده‌بیت پ‌ال‌پ‌شتی نه‌وه‌ی سه‌رکر‌دایه‌تییه‌ی دواییان بکات نه‌که نه‌وه‌که‌ی یه‌که‌م که هه‌ول‌دانه بو سه‌ربه‌خو‌یی. نه‌مه‌ش به‌روونی بابه‌تیکه زور گرنگه بو تورکیا. له‌وه‌ی بر‌وایه‌دام که ل‌ابردنی گه‌مارۆ له‌سه‌ر گه‌لی کورد گرنگه بینه‌دی و نه‌وه‌ی له‌گه‌ل نه‌وه‌ی مه‌به‌سته پ‌یک‌دژ نابیت.

ر‌اپۆرتی (GAO) سه‌باره‌ت به‌ هاوکاریی نه‌م‌ریکا بو کوردان

میستهر هامیل‌تون: ده‌مه‌ویت بو تورمارکردن ب‌لیم که لیژنه ل‌او‌مه‌کیه‌که داوای ر‌اپۆرتیکه (ئۆفیس ل‌یپ‌رسینه‌وه له‌حکومه‌ت / GAO) له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی یارمه‌تییه‌کانی حکومه‌تی نه‌م‌ریکا کردووه. ئی‌مه له‌سالی ر‌ابردوو داوامانکرد. پ‌روگرامی یارمه‌تییه‌کان بو کورد. ئی‌مه چاره‌ی ده‌که‌ین ئی‌ستا که له‌هه‌ر روژیک بیت پ‌یمان بگات. کاتیک به‌ده‌ستمان گه‌یشت ده‌مه‌وی تو سه‌یریکی وردی بکه‌یت. نه‌گه‌ر نه‌وه‌ت کرد نه‌وا من و تو پ‌یکه‌وه ر‌او‌یژده‌که‌ین که پ‌یوسته چی بکریت. سوپاس بو گه‌واهییه‌که‌ت.

میستهر توریسی: جه‌نابی سه‌رۆک، له‌کو‌تاییدا بو‌ارم پ‌ی‌ب‌ده، ده‌مه‌وی نه‌وه بزانیته، له‌کاتیکدا ئی‌ستا که نه‌وه پرسه نزیکه‌ی له‌سه‌ر ته‌واوی ئاسته‌کانی حکومه‌تی نه‌م‌ریکا به‌رزکراوه‌ته‌وه، ه‌یشتا ده‌بی که من به‌رپرسیکی ب‌المان هه‌بیت که مشتومری نه‌وه گریمانیه‌وه پ‌یشنیاره‌ی له‌گه‌ل بکریت. نه‌وش به‌ئاسانی گ‌رفتی که که ه‌یشتا چاره‌سه‌ر نه‌کراوه.

میستهر هامیل‌تون: پ‌یشنیاره‌ی داواکارییه‌که‌تان ل‌ابردنی گه‌مارۆیه‌؟

مىستەر توريىلى: لابرېنى گەمارۆ لەسەر گەلى كورد لەگەل ھەموو ئەو دۇنيابىيەنەي كە ئىستاكە
مەن و تۆ مشتومرمان لەبارەو كەرد.

مىستەر ھامىلتون: زۆر باشە.

مىستەر توريىلى: زۆر سوپاس جەنابى سەرۆك؟

مىستەر ھامىلتون: زۆر سوپاس مىستەر توريىلى، ئىمە گەواھىيەكەتان بەپايەخ وەردەگرين.

U.S. POLICY TOWARD IRAQ 3 YEARS AFTER THE GULF WAR

WEDNESDAY, FEBRUARY 23, 1994

HOUSE OF REPRESENTATIVES,
COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS,
SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST,
Washington, DC.

The subcommittee met, pursuant to call, at 10 a.m., in room 2172, Rayburn House Office Building, Hon. Lee H. Hamilton (chairman) presiding.

Mr. HAMILTON. The subcommittee will come to order.

The Subcommittee on Europe and the Middle East meets today in open session to discuss U.S. policy toward Iraq 3 years after the conclusion of the Persian Gulf War.

Despite the pain of international sanctions, the Iraqi Government remains today in violation of key U.S. Security Council resolutions. Saddam Hussein, of course, maintains his grip on power and there are few signs that the demise of his regime is imminent. The current unsatisfactory state of affairs seems capable of continuing indefinitely.

We are anxious to hear our witnesses today and their assessment of the current situation in Iraq and their recommendations regarding U.S. policy toward Iraq.

Our witnesses today will include Congressman Robert Torricelli.

Bob, I will ask you to just go ahead and take a seat there if you would.

And later Professor Amatzia Baram, a visiting fellow with the Woodrow Wilson Center for Scholars and Professor of Middle East History at Haifa University; Mr. Graham Fuller, senior analyst with the Rand Corporation; and Ms. Laurie Mylroie, currently an Arab affairs fellow with the Washington Institute for Near East Policy.

We welcome each one of these witnesses. We will start first, of course, with Congressman Torricelli and then we will move to the panel of private witnesses.

Mr. Torricelli has taken a very great interest in the events in Iraq and Iran. He traveled to Iraqi Kurdistan last summer, so we welcome you before the subcommittee, Mr. Torricelli, and we look forward to your comments.

STATEMENT OF HON. ROBERT G. TORRICELLI, A REPRESENTATIVE IN CONGRESS FROM THE STATE OF NEW JERSEY

Mr. TORRICELLI. Thank you, Mr. Chairman, very much for this opportunity and for focusing attention once again on events within Iraq and the regime of Saddam Hussein.

As you mentioned, last summer I traveled to northern Iraq to occupied areas inhabited by the Kurdish people. While there I met with refugees in whose eyes the reign of terror of Saddam Hussein is very real on a daily basis.

I visited a few of the hundreds of villages that were literally razed by Saddam Hussein. I met with some of the survivors of the more than 200,000 Kurds that were killed in the last decade, heard chilling stories. The Iraqi army would arrive without notice, destroy literally every building in a village, destroy the crops, poison the fields, drive people off into the desert where they were machine gunned to death by the thousands.

Stories of genocide are only now beginning to become documented and beginning to be heard. Stories of terror and loss of lives equal to any other that I have ever heard at any point go largely still unnoticed.

Now, with the war in the Persian Gulf concluded, international monitors on the site, military forces of various nations including our own in northern Iraq, Saddam has changed his methods though not his aims.

Rather than the poison gas and machine gunning and razing of villages of the last decade, he has a new campaign of terror that is economic.

Saddam Hussein realizes that new military action would provoke an international response. But he is still creating pain and terrible suffering among the Kurdish people.

His preferred tactic at the moment is to sporadically interrupt the supply of electric power into northern Iraq. The result is that hospitals, businesses, homes and villages—without notice—lose power for sometimes days or weeks on end. During my own visit, Kurds were experiencing a 2-week interruption. It was estimated that one to three babies per day were dying in the hospitals because incubators would lose power. It has made the rebuilding of northern Iraq economically impossible, leaving it in desperate economic straits.

But that has not been the only economic strategy. He has also used an internal blockade against his own northern provinces to prevent the shipment of spare parts and raw materials, making the traditional farming practices and light manufacturing impossible.

He has also debased his own currency in an attempt to wipe out the personal savings of Kurdish citizens, the most significant example of which was a decision last year to withdraw all 25 dinar notes. Because of the economic separation of the Kurdish people from the rest of Iraq, when the notes were withdrawn and replaced by other currency, they could not get the replacement currency. Hence, the loss of part of the operating currency of the region permanently.

Despite all of the obstacles and this ongoing campaign of economic terror, Kurds have been working to rebuild their society and create an independent and self-sufficient region.

Democratic elections were held in May of 1992 with the result there is now a fully functioning parliament with an executive and judicial branch of government, 24 hospitals and small clinics, a 36,000-man army, the building of schools, the providing of basic services. All of this has been done in spite of the economic embargo and in spite of the campaign of terror of the last decade.

But now, Mr. Chairman, there is a new irony from the most unlikely of sources that is making the rebuilding of the Kurdish peoples' lives all but impossible. And it does not come from Saddam Hussein and it is not orchestrated from Baghdad. It comes from the United Nations and we are complicitors in it.

In a great irony of history, when the embargo was placed on Iraq, among its victims were the Kurdish people because the scope of the United Nations embargo is not defined by those areas over which Saddam Hussein maintains power. It is over the former geographic boundaries of Iraq before the war. So the Kurdish people who we have pledged to help, who our own money goes to assist, our own forces are there to help protect, are now covered by the embargo.

So the Kurdish people must get spare parts from within Iraq. They cannot because of Saddam Hussein's own policy. They also cannot get it from the West because of the embargo. They cannot get electric power because of Saddam Hussein's campaign of terror. They can also not get generating equipment or petroleum from the West because of our embargo.

We may have taken their lives. We are making the building of an independent economic structure and their own survival all the more difficult.

It is strangely akin in its own way to what has happened in Bosnia. The United Nations has an embargo on arms going to everyone but the victims, like the people we now are trying to help, the Muslims in Bosnia. This is exactly akin to what has happened. Kurds are being governed by the rule of unintended consequences.

Mr. Chairman, only a couple of months ago when administration witnesses came before the committee, I asked these questions of the State Department and asked that it be justified. You joined me at that time in asking the administration to explain why this had not been changed. I am unaware that either my question or yours has been answered.

The suffering of the Kurdish people goes on. These are an industrious people who have fought bravely to prevent genocide. They live in a rich land. They are not asking for aid. They are asking for a chance to rebuild their economy. And yet we try to supply food, give them sustenance, when all they are asking for is a chance to rebuild and survive.

This is a policy that makes no sense. All we need to do is have the United Nations remove from the blanket coverage of this embargo these Kurdish areas. They can begin to fend for themselves.

It is not simply a question, as I have noted, Mr. Chairman, of a loss of economic opportunity. It is costing lives. Daily. And we are doing Saddam Hussein's work for him until this embargo is lifted from the Kurdish people.

Thank you, Mr. Chairman, for this chance to offer these thoughts to you.

[The prepared statement of Mr. Torricelli appears in the appendix.]

Mr. HAMILTON. Well, we thank you very much for your testimony. Very well done.

I would like, if you have a moment, just to ask a question or two about it.

KURDS IN NORTHERN IRAQ

Now, you argue very persuasively that we should lift this embargo on those areas that are being administered by the Kurdish leadership. That is an elected leadership, is it not?

Mr. TORRICELLI. It is an elected leadership. I know of no one who has taken issue with the conduct of the elections and, indeed, we meet regularly with the leaders of the Kurdish people.

Mr. HAMILTON. I notice in your statement that you say the Kurds are making an effort to become not only self-sufficient but independent. That was not my impression. Do they seek independence, in your judgment?

Mr. TORRICELLI. There are different Kurdish groups. The elected leaders that were chosen in the May 1992 elections that I have met with and deal with the U.S. Government are not seeking an independent state.

Mr. HAMILTON. The elected leaders are not?

Mr. TORRICELLI. Yes. So the U.S. Government position of recognizing the territorial integrity of Iraq not seeking change of its borders is not contradicted by dealing with these Kurdish leaders.

There are, of course, other Kurdish groups that do seek independence but in my judgment, by allowing trade to take place with the Kurdish elected representatives in this region, we are not contradicting our policy of recognizing the territorial integrity of Iraq.

When I used the word independence, perhaps the better word would have been seeking some level of autonomy within Iraq.

Mr. HAMILTON. You are not advocating that U.S. policy should support independence for the Kurds?

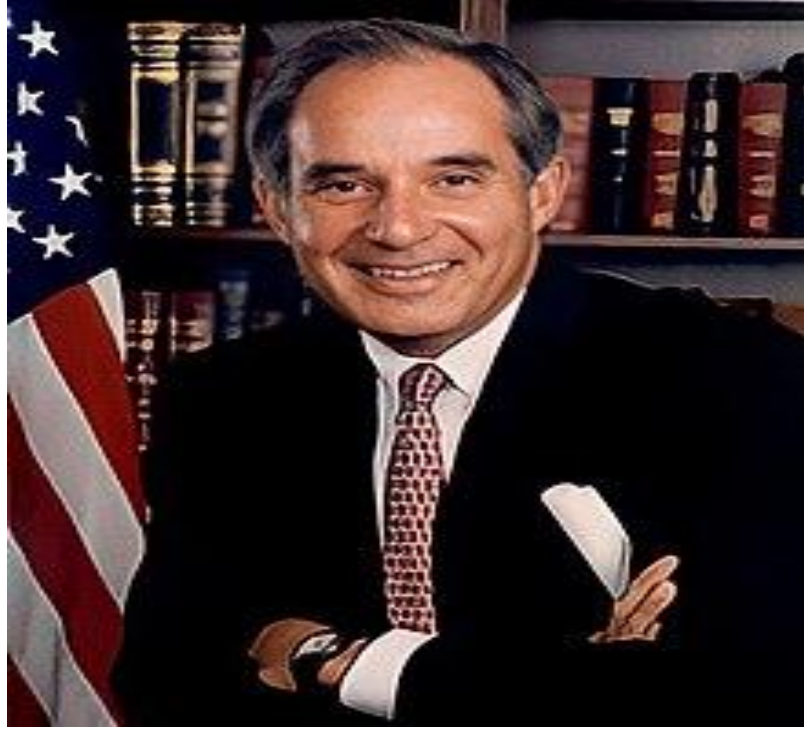
Mr. TORRICELLI. I am not and I do not believe that removing them from within the embargo would further that aim or cause a complication in that policy.

Mr. HAMILTON. You say in your statement we should be rewarding the one segment of the Iraqi population that has succeeded in freeing itself from Saddam's rule, not punishing them, and that is a pretty powerful observation, it seems to me.

Now, of course, you mentioned a moment ago, and if you ask the administration about this, they say they are going to maintain these sanctions because they do not want to undermine the territorial integrity of Iraq. How do you respond to that? What is your response to that?

Mr. TORRICELLI. Well, as I understand it, both in the previous administration and the Clinton administration the policy has been that the embargo would be removed if there was full compliance with the United Nations sanctions and indeed certainly if there were a democratic government in Iraq and one that did not present problems in the international community.

Well, Saddam Hussein is not administering the Kurdish areas. These elected representatives are. They are not violating any Unit-

رۆبەرت توريسلى

لى نىچ هاميلتون

گهواھیدەریکی تایبەت

پاشان سەرۆک میستەر ھامیلتون داوای لە خاتو (لاوری ئان میلرۆی) چاودیری کاروباری عەرەبی لەپەیمانگای واشنگتۆن بۆ کاروباری سیاسەتی رۆژھەلاتی ناوەراست کرد کەوتەیی خۆی پێشکەش بکات. خاتو میلرۆی دەستی بەقسان کرۆدو وتی:

"سوپاس، ھاوینی پێشوو بەبەخششیکی پەیمانگای ئاشتیی ئەمریکی، سەردانی کوردستانی عێراق کرد. من سوپاسی پەیمانگای ئاشتیی ئەمریکی دەکەم کە بەشیکی بنەمای ئەم گهواھیدانەیی فەراھەمکرد.

ھەر لەبەھاری پێشووەوە کاتیک ئیدارەیی کلینتۆن سەرەتایەکی ئالۆزی سەبارەت بە سیاسەتی خۆی لەھەمبەر سزاکانی سەر عێراق روونکردووە. بەوێی کە بەرەو ھەلگرتن دەروێی. دۆخی عێراق بەشیوەیەکی نالەبار تێکچوو. بەلام سیاسەتی ئیدارەیی کلینتۆن لەھەمبەر عێراق بەشیوەیەکی رێژەیی پاسیف بوو، ئاکامەکەشی رووبەر ووبوونەوی درێژخایەن بوو.

خواریارم یەكەمجار مشتومر سەبارەت بە گرتنی ویناگردنی عێراق و ھەرۆھە بارگراڤیەکانی عێراق دەستپێکەم. دوومیش سەبارەت بە گرتەکانی رووبەر ووبوونەوو سێیەمیش سەبارەت بە چەند پێشنیاریک لەبارەیی ئەوێی چۆن فشار لەسەر بەغدا زێدەبکریت.

یەكەم، ویناگردن: ئیدارەیی بۆش سەیری ئەو بژاردەیی کرد کە بەبژاردەیی سونیی ناودەبریت، بۆئەوێی کە سەدام بروخینیت، لەگەڵ پاراستنی ئارامیی و جیگیری لەعێراقدا کە ھاوتای یەكگرتویی خاکی عێراقە و لەوبارەییو زۆرمان بیستوو.

ئێستا، ئەم بژاردە سونییە ھەرگیز دژی سەدام ناجوئین، سیاسەتەكە چۆتەپیش، بەلام بنەماکانی ھیشتا وەك خۆیتەیی. لەسەر و ھەموو ئەمانەوو، ئەگەر پاراستنی یەكگرتویی خاکی عێراق یەكەمین ئامانجی لەپیشینەیی ئیو، ئەوكات كوردان دەبنە كیشوو بەشیوەیەك لەشیوەكان دەبنە تەھدوو یەكگرتویی خاکی عێراق لاوازو سنوردار دەكەن.

بەلام ئەگەر وابینین کە تەھدوو گەرۆ بۆ وڵاتە یەكگرتووکان سەبارەت بە عێراق، سەدام و رژیەكەیی، ئەگەر ئەو تروپکی کاری لەپیشینەیی، ئەوسا کە بۆ رزگار بوون لەو کوردان دەبنە ھیزیکی قازانجەخش. دەمویت بلیم کە بیریکی کەم لە کوردان کراوتەوو وەك ماتەوزەیی قازانجەخش، چونکە جەختیکی زۆر خراوتە سەر لەپیشینەیی یەكگرتویی خاکی عێراق.

دەمویت جەخت لەسەر کۆمیتەکانی نوینەر توریسی بکەمەوو. ئەگەر یەكێک وەك ھیزیکی قازانجەخش تەماشای کوردان بکات، ئەو کات ئەو کەسە نایەوت کە کوردستانی عێراق/باکووری عێراق لەژێر ھەمان سزای نابوویدا بمینتەوو ھەرۆک باقی دیکەیی عێراق کە لەژێر کۆنترۆلی سەدامایە. وێرایی ئەو، سەدام لە پێشیلکردنی ئەو سزایاندا کاریگەر بووو ژیرخانی خۆی بنیاتناوتەوو. کاری تەلەفۆن لەعێراق چالاک و شیاو بەلام لەکوردستان نا.

ههروهه کوردەکان سەرچاوهی سوودن بو ئەمریکا چونکه بربره‌ی پشتی ئۆپۆزیسیۆنی عێراقیین (کۆنگره‌ی نیشتمانی عێراق/ ئای ئین سی)، ئەوه‌ی که ریکخراویکی زۆر زۆر گرنگه. ئەم ریکخراوه له کهمپێکی ئاواره‌کان له‌کوردستانه‌وه به‌رپوه‌ده‌بریت، چه‌ندین به‌رنامه‌ی میدیای جۆراوجۆری هه‌یه، سوپایه‌کی بچووکى هه‌یه، به‌لام نهرکه سه‌ره‌کیه‌که‌ی وه‌ک ریکخراویک بریتیه‌ی له‌کۆکردنه‌وه‌و هه‌ماهه‌نگی له‌نیوان ره‌گه‌زه‌ نارازیه‌کان له‌عێراقدا. ماهیه‌تی تۆتالیتاریزم هۆکارێکه که خه‌لکی متمانه به‌یه‌کدی نه‌که‌ن، هه‌ر‌بۆیه‌ ئه‌وان ناتوانن پیکه‌وه کاربکه‌ن.

کوردستانی عێراق ده‌بیت ته‌نیا وه‌ک لانکی کوردان ته‌ماشانه‌کرنیت، به‌لکو وه‌ک بنکه‌ی ئۆپۆزیسیۆنیکی دیموکراتی دژی سه‌دام ببینریت، پێویسته‌ گۆزه‌رانی ئابووریه‌که‌شی هان‌دبریت له‌پێناو لاوازکردنی زیاتری به‌غداددا.

ئێستا که بروام وایه که ئەگه‌ر بیرۆکراسی زۆر فۆکوس له‌سه‌ر یه‌که‌گرتوی خاکی عێراق ناکات، ده‌بیت ببینن که چۆن و‌لاته‌ یه‌که‌گرتوه‌کان ده‌توانیت زیده‌تر بکات بو سوودمه‌رگرتن له‌و ده‌رفه‌ته‌ ستراتیژیانه‌ی که راستینه‌ی کۆنترۆلی کوردان بو باکووری عێراق پێشکه‌شیده‌کات. خه‌لکیکی زۆر هه‌ن که له‌نیوان باکووری عێراق و هه‌روه‌ها عێراق و ئێراندا دینۆمه‌چن، ئەو دوو و‌لاته‌ی که مه‌زنترین هه‌ره‌شه‌ له‌سه‌ر و‌لاته‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمریکا پێکده‌هێنن له‌روژه‌لاتی ناومه‌راست و که‌نداوی فارسدا.

ئێوه ده‌توان له‌م شوینه‌وه‌ زۆر له‌باره‌ی عێراق و ئێران‌ه‌وه‌ بزانه‌ن، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ بۆچی هه‌ول‌ده‌م چه‌ند‌باره‌ سه‌ردانی کوردستانی عێراق بکه‌م. بو نمونه‌ و‌لاته‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمریکا چی بکات بو سوودمه‌رگرتن له‌و ده‌رفه‌ته‌ هه‌وا‌نگریانه‌ که به‌کۆنترۆلی کوردی بو باکووری عێراق پێشکه‌شی ده‌کرنیت؟

ئێستا ئاماژه‌ به‌و گه‌رفتانه‌ی به‌سته‌له‌که‌ به‌ده‌وامه‌که‌ ده‌ده‌م، نوینه‌ر توریسی و‌تی که ئەوه‌ بو دانیشتووانه‌که‌ گران و زه‌حمه‌ته‌، ئەو چاکه‌یه‌ بو خودی کورد ده‌گه‌رینه‌وه‌ که بی ئەوه‌ی شه‌ر له‌گه‌ل یه‌که‌تردا بکه‌ن توانیویه‌ ئاوا کاروباری خۆیان بگه‌رنه‌ده‌ست و خۆیان به‌رپوه‌به‌رن. ئەمه‌ش شتی که که به‌هه‌موو که‌س ناکریت، هه‌روه‌ک له‌سو‌مال ببینمان.

هه‌رچه‌نده‌ ناتوانین گه‌رمانه‌ی ئەوه‌بکه‌ین که له‌سایه‌ی ئەم دۆخه‌ دژواره‌دا بۆه‌تا هه‌تایه‌ ده‌توانریت پارێزگاری له‌ هه‌ماهه‌نگی و ناشتی کۆمه‌لایه‌تی له‌کوردستانی عێراقدا بکرنیت. له‌ماویه‌کی نزیک له‌سه‌ری سأل، شه‌ر له‌نیوان ریکخراویکی کوردی و کورده‌ ئیسلامیه‌کاندا هه‌بوو، ئەوه‌ش مه‌ترسی خسته‌دلی دانیشتووانه‌که‌وه‌ کاتیک ببیان که کوردان ته‌نانه‌ت له‌شاره‌کانیشدا دژی یه‌که‌تر ده‌جنگن.

ئێستا ئێمه‌ ناتوانین له‌م ته‌نگه‌ژه‌یه‌ ده‌ر‌بچین، هه‌لبه‌ت به‌هه‌لگه‌رتنی سزاکان نه‌بیت، مه‌حالیش ده‌بیت که ئەگه‌ر سزاکان لا‌بران، چاودێری درێژخایه‌نی به‌رنامه‌کانی چه‌کی عێراقی بکرنیت. هه‌رئه‌وه‌نده‌ سه‌دام بتوانیت نه‌وته‌که‌ی بفرۆشیت ئەوا چاودێران و که‌لوپه‌له‌کانیان فریده‌داته‌ ده‌روه‌، ئەو کاته‌ش دیسانه‌وه‌ سه‌پاندنه‌وه‌ی سزاکان ئەسته‌مه‌، چونکه‌ تا‌قه‌ قیتویه‌کی چین ده‌توانیت ریگه‌ی

لینگریٹ. لەوەشدا من وەک شار مزایەک لەبارەى عێراقەوه، سەرچایی بە ناوبانگمەوه دەکەم و دەلێم کە چاودیویی درێزخایەن بەسەر ئەم رژیمیە لەدەسه لاتدایە، تراویلکەیه.

مرۆف ناتوانیت گریمانە بکات لەکاتیکدا چاومروان دەبین، دەمانەویت سزاکان بەلێنەوه، سەدام دەبیت بروات، ئەوه کاتی دەویت – بەلام ناتوانین گریمانەى ئەوه بکەین کە ئەو لەو ماویەدا شتیکی ناکات. بۆ تەنیا هۆکاریکی ئەو پێی خۆشه کە نیارەکانی کە سەرکردایەتی ئۆپۆزیسیۆنە بکوژیت. ئۆتۆمبیلێکی بۆمبڕیزکراو لە شونێکی باشدا دابنریت دەتوانیت سەرکردایەتی ئای ئین سی و هەروەها سەرکردایەتی کوردیی کۆتایی پێهینیت و سەدام بخاتە رهوشیکی باشترهوه. ئەو ئیستا کە پێی خۆشه کە کاریکی ئەوتوبکات.

هەروەها ئیستا هەلۆیستەکانی سەدام لەهەمبەر ئیمه – ئەمریکا. هەن، ئەزانم کەوا تێگەشتن لەمە ئەستەمە، بەلام ئەو دەیهویت تۆلەى ئەوه بکاتەوه کە لێمان کردووه، ئەو هەولیدا کە سەرۆک بۆش بکوژیت.

هەروەها دەمهویت شتیکی پێشکەش بکەم. بۆمبڕیزکردنی ناوەندی بازرگانی جیهانی.

چی دەربارەى تەقاندنەوهى ناوەندی بازرگانی جیهانی؟

ئەمەوێ زۆر بەکورتیی پێشانییدەم، بەلام ئەوه شتیکی کە لەو برۆیەدا خەلک پێویستە سەرئۆر بدهن.

دوو کەس لەجیهاندا هەن کە پاداشتی ۲ ملیۆن دۆلار لەسەر سەری هەریەکەیان هەیه، لەبەرەمبەر ئەو کارانەى کە لەولاتە یەکگرتووهکانی ئەمریکادا کردوویانە. ئەو کەسانە بەهۆی تەقاندنەوهى ناوەندی بازرگانی جیهانی ئەو ۲ ملیۆنە وەک پاداشتی لەسەر سەریان دانراون. ئەوانە گومانلێکراوی هەلاتوون و لەدادگادا تۆمەتیان ئاراستهکراوه، رەمزی ئەحمەد یوسف ۲ ملیۆن دۆلار، عەبدولرحمان یاسین ۲ ملیۆن دۆلار. ئەو کەسانە بەتەواوەتی گومانلێکراون، رەمزی ئەحمەد یاسین، ئەوانە هەلگری پاسپۆرتی عێراقین، پاسپۆرتی ژمارە: M0372369 ، عەبدولرحمان یاسین ژمارەى پاسپۆرت: M0887225 . ئەوان رۆلی زێدەیان لە تەقاندنەوهى سەنتەری بازرگانی جیهانییدا بینیوه، زیاتر لەهەر گومانلێکراویکی دیکە بەگوێرەى دادگا. سەردانی ئەوانە بۆ ولاتە یەکگرتووهکان لە عێراقەوه بووه. عەبدولرحمان یاسین ئیستا کە لەعێراقە، ئیف بی ئای لەوئ قسەى لەگەڵدا کردووه.

ئایە ئەمە نامازە بەشتیکی نادات؟

ئایە ناگونجیت کە سەدام حوسین لەوانەیه لەپشت تەقاندنەوهى سەنتەری بازرگانی جیهانیەوه بووبیت؟ ئایا شتیکی نییه کە تێی بروانین؟

هێندەى ئاگادار بەم شتیکی ئەوتو رووی نەداوه.

باشە ئەگەر ئیوه مشتومری زیاترتان لەم بارهیهوه پێ خۆشه، ئەوه من بەتەواوی بۆ ئەوه ئامادەم. لەو برۆیەدا ئەمە روونه.

رینگابدهن که مشتومر لهسەر چند شتیکی کهم بکهم که دهتوانیت کردنیان ببیتههوی زیدهکردنی فشار لهسەر بهغدا، بۆئوهی بهخاوی چاوهروانی رووخاندنی سهدام نهکهین.

داوادهکهین بۆگهراندنهوهی عبدالرحمان یاسین که نیستا لهبهغدا دانیشتوو. ئهوش ناماژهی ئهوه بهجههان دهبهخشیت که ئیمه وا بیردهکهینهوه لهوانیه سهدام گومانلیکراوی پشت رووداوی تهقاندنهوهکه بیت و ئیمه کیشهیهکی زیاترمان لهگهئیدا ههیه وهک ئهوهی تهنیا ئهوهبیت که لهکاتی جهنگی کهنداودا روویداوه. ههروهها ئهوش ئهوه فشاره دووردهخاتهوه که بۆ ههلهگرتنی سزاکان لهئارادایه.

ئهردهن سهسراوهیهکی سهههکی گۆرینهوهی دراو بۆ عیراق پیکدههینیت. فرۆشتنی نهوتی عیراق لهئهردهن بیرن، لهوانیه بگونجیت که ولاتیکی وهک ئیمارات یان قهتەر پالپشتی نهوتی بدهنه ئهردهن بهههمان ئهوه قۆرمهی که عیراق کردوویهتی. لهوش زیاتر، تهنکههکانی نهوت بهکاردههینرین بۆ کاری قاچاخی لهنیوان عیراق و ئهردهندا، هینانی شتی نایاسایی که عیراق نابیت ههیبیت.

سێ، جیهجیکردنی سزاکان لهسەر باکووری عیراق ئاسان بکریت.

چار، بهدواداچوون بۆتاوانی جهنگ و تاوانی دژی مرۆفایهتی. سههتا ئیدارهی کلینتون لهبارهی ئهوهوه قسیهکرد، بهلام وادهردهکهویت که دواتر توردر.

پینج، ههولدان بۆئوهی شتیکی بکریت لهحاست ئهوه ویرانکارییه دژوارهی لهزملکاوه قامیشهلهکانی باشووردا ههیه. سههتای کاریکی لهم چهشنه دهبیت ههلمهتیکي گهورهبیت له ولاته یهکگرتووهمکان و ئهوروپا دژی ئهوه جینۆسایدی لهوی بهریوهدهچیت، بهوه هیوایهی هانیانبدات ههندیک کاربکهن.

سوپاس.

خاتوو لاورى ئان میلرۆی

Mr. HAMILTON. The recommendation being the lifting of the embargo?

Mr. TORRICELLI. Lifting the embargo for the Kurdish people, consistent with the kinds of assurances that you and I just discussed.

Mr. HAMILTON. Very good.

Mr. TORRICELLI. Thank you, Mr. Chairman.

Mr. HAMILTON. Thank you very much, Mr. Torricelli. We appreciate your testimony.

PRIVATE WITNESSES

I will ask the other panel of witnesses to come forward if they would. Your statements, of course, are going to be entered into the record in full.

It does not make any difference to the chair which way we proceed there. Does it make any difference to the witnesses as to who goes first?

Ms. Mylroie, we will let you begin, if you would, and we will just proceed from left to right across the table.

And I think you have been advised by staff to keep your remarks limited. Your written statement, of course, will be put into the record in full but I am anxious to get to the discussion with you, so I would request that you keep your remarks in the range of 5 minutes, if you would, please.

Ms. Mylroie.

STATEMENT OF DR. LAURIE ANN MYLROIE, ARAB AFFAIRS FELLOW, WASHINGTON INSTITUTE FOR NEAR EAST POLICY

Ms. MYLROIE. Thank you. I spent the past summer in Iraqi Kurdistan on a grant from the U.S. Institute of Peace. I am grateful to the U.S. Institute of Peace for providing part of the basis for my testimony.

Since last spring when the Clinton administration clarified an initial fuzziness about its policy toward sanctions on Iraq—that it was not going to lift them—the economic situation in Iraq has deteriorated dramatically. But the Clinton administration's policy toward Iraq is relatively passive and the result is a prolonged stand-off.

I would like to begin by discussing first the problem of conceptualizing Iraq and the difficulties in Iraq before discussing secondly the problems in the standoff and third concluding with some suggestions about how to increase the pressure on Baghdad.

First, conceptualization. The Bush administration looked to the so-called Sunni elite to overthrow Saddam while maintaining stability in Iraq which was equated with the territorial integrity of Iraq about which we hear so much.

Now, that Sunni elite never moved against Saddam. The policy evolved but its premises still linger. Above all, if maintaining the territorial integrity of Iraq is your number one priority, then the Kurds are a problem because they do in some way challenge, undermine, weaken the territorial integrity of Iraq.

But if you see that the greatest challenge to the United States regarding Iraq is Saddam Hussein and his regime, if that is your top priority, to get rid of it, then the Kurds are an asset. And I would say there is an insufficient thinking about the Kurds as an

asset because there is too high a priority put on the territorial integrity of Iraq.

I would like to underscore Representative Torricelli's comments. If one looks at the Kurds as an asset, then one does not want to keep Iraqi Kurdistan/northern Iraq under the same economic sanctions as the rest of Iraq under Saddam's control. Furthermore Saddam has been fairly effective in undermining those sanctions and rebuilding his infrastructure. The telephones work in Iraq proper but not in Kurdistan.

The Kurds are also an asset to the United States because they form the backbone of the Iraqi opposition, the Iraqi National Congress. That is a very, very important organization. It runs in Kurdistan a refugee camp, a variety of media programs, it has a little army, but its primary function is as an institution through which the various disaffected elements in Iraq can coordinate. The essence of totalitarianism is to cause people to mistrust one another so they cannot work together.

The INC is an institution based in Salah al-Din. It is counter to that atomizing effect of totalitarianism which is how Saddam stays in power. Kurds were essential to the formation of the INC. They had the stable political institutions to help that institution get started.

Iraqi Kurdistan should not be seen only as the home of the Kurds but the base of the democratic opposition to Saddam. Its economic well being should be encouraged in order to further undermine Baghdad.

Now, I think, if the bureaucracies were not so focused on the territorial integrity of Iraq, they would see how the United States could do more to exploit the strategic opportunities offered by the fact of Kurdish control of northern Iraq. There are a lot of people traveling between northern Iraq and Iraq proper and Iran, the two countries which present the greatest threats to the United States in the Middle East and Persian Gulf.

You can learn a lot about both Iraq and Iran there, which is why I try so frequently to go to Iraqi Kurdistan. What is the United States doing, for example, to exploit the intelligence opportunities presented by Kurdish control of northern Iraq?

Now I would like to address the problems of the continued stalemate. It is hard on the population, as Representative Torricelli said. It is to the immense credit of the Kurds that they were able on a dime to take control of their own affairs and administer them without fighting with one another. It is not something that every people can do, as we have seen in Somalia.

However, we cannot assume that the social cohesion of Iraqi Kurdistan can be maintained forever under such harsh circumstances. Around Christmastime, there was fighting between one Kurdish organization and the Islamic Kurds. That frightened the population to see fighting among Kurds even in the cities.

Nor can we get out of this stalemate, though, by lifting sanctions. It will be impossible to maintain long term monitoring over Iraq's weapons programs if you lift sanctions. Once Saddam can sell oil, he will kick out the weapons monitors and their equipment. It will be difficult to reimpose sanctions because even one veto from China can prevent that. And I will stake my reputation as an Iraq expert

on that. Long term monitoring with this regime in power is an illusion.

One cannot assume either that while we wait—we want to keep sanctions on, Saddam has to go, it is going to take time—but we cannot assume that he is not going to do something in that period. For one thing, he would like to kill his opponents, the opposition leadership. One well-placed car bomb at some meeting in Iraqi Kurdistan could finish off the INC leadership and the Kurdish leadership and put Saddam in a much better position and he really would like to do that right now.

Then there is Saddam's attitude toward us, America. I know it may be hard to understand but he wants revenge for what we did to him. He tried to kill President Bush.

And I would like to introduce something. The World Trade Center bombing—what about the World Trade Center bombing? I will be very brief but it is something that I think people should pay some attention to.

There are two individuals in the world with rewards, \$2 million, on their heads for acts they committed in the United States. Those people have those \$2 million rewards on their heads for the World Trade Center bombings. They are fugitive suspects, they are indicted. Ramzi Ahmed Yousef, \$2 million. Abdul Rahman Yasin, \$2 million.

[Wanted posters appear in the appendix.]

These people are, wonders of wonders, Ramzi Ahmed Yousef—they are Iraqi passport holders. Iraqi passport number M0372369. Abdul Rahman Yasin, Iraqi passport number M0887925. They played more important roles in the World Trade Center bombing than any of the suspects on trial. Their journeys to the United States began in Iraq. Abdul Rahman Yasin is in Baghdad right now. The FBI has talked to him there.

Does this not signify anything to anyone?

Is it not possible that Saddam Hussein might be behind the World Trade Center bombing?

Is it not something we should look into?

As far as I know, that has not happened.

OK. If you would like to discuss this further, I am more than ready to do that. I think that is clear.

Let me turn to discuss a few things that could be done to increase pressure on Baghdad so we are not in this slow wait for Saddam to fall.

Demand the return of Abdul Rahman Yasin who is sitting in Baghdad. It will put the world on notice that we think that Saddam just may be a suspect in the bombing and we have a bigger quarrel with him than what happened during the Gulf War and it will take away the pressure of the calls to lift sanctions.

Jordan is Iraq's chief source of foreign exchange. Cut off the Iraqi selling of oil to Jordan. It should be possible to get a country like the UAE or Qatar to supply oil to Jordan on the same terms that Iraq does. Moreover, that oil tanker trade is used to smuggle contraband between Jordan to Iraq. Illegal things that Iraq is not supposed to have.

Three, ease the application of sanctions to northern Iraq.

\$2,000,000

Diplomatic Security Service

REWARD

At approximately 12 noon on February 26, 1993, a massive explosion rocked the World Trade Center in New York City, causing millions of dollars in damage. The terrorists who bombed the World Trade Center murdered six innocent people, injured over 1,000 others, and left terrified school children trapped for hours in a smoke filled elevator.

Following the bombing, law enforcement officials obtained evidence which led to the indictments and arrests of several suspected terrorists involved in the bombing. ABDUL RAHMAN YASIN, one of those indicted, fled the United States immediately after the bombing to avoid arrest. YASIN is now a fugitive from justice. YASIN was born in the U.S., moved to Iraq during the 1960's, and returned to the U.S. in the fall of 1992. He possesses a U.S. passport. Because of the nature of the crimes for which he is charged, YASIN should be considered armed and extremely dangerous.

The United States Department of State is offering a reward of up to \$2,000,000 for information leading to the apprehension and prosecution of YASIN. If you have information about YASIN or the World Trade Center bombing, contact the authorities, or the nearest U.S. embassy or consulate. In the United States, call your local office of the Federal Bureau of Investigation or 1-800-HEROES-1, or write to:

HEROES
Post Office Box 96781
Washington, D.C. 20090 - 6781
U.S.A.

ABDUL RAHMAN YASIN

DESCRIPTION

DATE OF BIRTH	April 10, 1960
SOCIAL SECURITY NUMBER	156-92-9858
U.S. PASSPORT NUMBER	27082171, issued on 6/21/92 in Amman, Jordan
IRAQI PASSPORT NUMBER	M0887925, in the name of Abdul Rahman S. Taher
PLACE OF BIRTH	Bloomington, Indiana
HEIGHT	5' 10"
WEIGHT	180 pounds
BUILD	medium
HAIR	black
EYES	brown
SEX	male
RACE	white
NATIONALITY	Iraqi
CHARACTERISTICS	Possible chemical burn on right thigh. Epileptic; takes medication for condition
ALIASES	Abdul Rahman Said Yasin, Aboud Yasin, Abdul Rahman S. Taha, Abdul Rahman S. Taher

WANTED BY THE FBI

AIDING & ABETTING; IMPORTATION, MANUFACTURE, DISTRIBUTION AND STORAGE OF EXPLOSIVE MATERIALS

RAMZI AHMED YOUSEF

FBI No. 229 845 RA4

Photo taken 9/1/92 Photo date unknown

Aliases: Ramzi Yousef Ahmad, Rasheed Yousef, Ramzi Ahmad Yousef, Kamal Abraham, Muhammad Azan, Ramzi Yousef, Rashid Rashid, Kamal Ibrahim, Ramzi Yousef Ahmed

DESCRIPTION

Dates of Birth Used: May 20, 1967	Eyes: brown
Place of Birth: Iraq (also claims United Arab Emirates)	Complexion: olive
Height: 6'	Sex: male
Weight: 180 pounds	Race: white
Build: medium	
Hair: brown	
Characteristics: usually clean shaven	
Social Security Numbers Used: 136-94-3472 (invalid SSAN)	
Iraqi Passport Number: MO372369/3125	
NCIC: POP114PO18DIP1141717	

Fingerprint Classification: 14 O 29 W 100 18
I 19 W 100

CRIMINAL RECORD

Arrested 9 1 92 for knowingly and willfully making false statements on documents (Title 18, USC, Section 1001).

CAUTION

YOUSEF ALLEGEDLY PARTICIPATED IN THE TERRORIST BOMBING OF THE WORLD TRADE CENTER NEW YORK CITY, WHICH RESULTED IN SIX DEATHS, THE WOUNDING OF NUMEROUS INDIVIDUALS, AND THE SIGNIFICANT DESTRUCTION OF PROPERTY AND COMMERCE. YOUSEF SHOULD BE CONSIDERED ARMED AND EXTREMELY DANGEROUS.

A Federal warrant was issued on April 1, 1993, by U. S. District Court Judge, Southern District of New York charging Yousef with Aiding & Abetting (Title 18, USC, Sec. 2) and Importation, Manufacture, Distribution and Storage of Explosive Materials (Title 18, USC, Sec. 844 (i)).

IF YOU HAVE ANY INFORMATION CONCERNING THIS PERSON, PLEASE CONTACT YOUR LOCAL FBI OFFICE. TELEPHONE NUMBERS AND ADDRESSES OF ALL FBI OFFICES LISTED ON BACK.

DIRECTOR
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D.C. 20535
TELEPHONE (202) 324-3000

پاشان (پروفیسور دکتور ناماتیزا پارام) میژرو نووس و ماموستای زانکو له حیفا و ههروهه
ئهدامی سهردانیکاری ناومندی توژیینهوهی ویدرو ویلسن، بواری قسهکردنی پیدراو ناوبراو وتی:

" پیم خوشه که بابهتهکه لهگۆشه نیگایهکی دیکهوه شروقه بکهم، نهوساکه دمچه سهردانی کیشهی
کورد.

بهتیروانینی من، سیاسهتی کۆنترۆلکردنی دوولایهنه که ههتاوهکو ئیستا له لایهن ئیدارهوه
دیاریبکراوه جهختی لیکراوهتهوه له ههمبهر عیراق، ئاکامیکی باش و ماقوولی هیناوهتهدی. نهگهر
بهتویت چالاکترییته لهوانیه ئاکامی باشتیری بهدیبهئینیت، بهلام ئهم سیاسهته هینتا بهراستی
شکستی نههیناوه.

ئهمه بوته هوی لوازکردنی رژیمی بهعس و دهتوانی سهردانگانی گرفته مهترسییدارهکانی
بهعس بیینی لهوانیه ۲ سالیس پیش ئیستا که، لهوانیه پیش ۱۸ مانگ، نهوهی ناچاربیکرد سازش
بو نهتهوه یهگرتووهکان بکات. تاوهکو ئیستا گۆرانکاری له رژیمدا روینهداوه چاره پیری نهوش
ناکریته بهو زوانه رووبدات. سزا ئابوورییهکان بههوالی سروشتی خوین بههیناوهی کاری خوین
دهکن.

پیداگری لهسهردانی هینتتهوهی سزکانی سهردانگانی عیراق تاوهکو رژیمی بهعس نامادههینیت که
ملکهچی بریارهکانی نهجومهنی ناسایشی نهتهوه یهگرتووهکان بیته بوخوی پاساوی خوی هیه.

لهسهردانی سیاسی خوچینی، نیشانهی نهوه هیه که سهردان هیزی خوی لهنیو بژارده
بههیناوهی لهدهستدهات. نهوه راسته که زۆرینهی عیراقیهکان سهبارته به نههامهتییهکانیان
لومهی ولاته یهگرتووهکان دهکن، بهلام ویرای نهوش ههروهک روژنامه عیراقیهکان خوین
ئاماژهی پیدهدهن، زور لهخهلهکیشی که نهوهی حکمهتی سهردانیهتییهکان بهخهنه ژیر
پرسیاریکی قورسهوه.

نهوهی دههویت پینساری بکهم، لهویراوهیادام که نهردن گۆشهیهکی پهیهههینیداره، بهلام تو
ناتوانیت نهردن دابیریت بهی نهوهی ئهلهتهناتیقییک پیشکesh بکریته. ههروهه لهویراوهشدهام که
مروقه ئیستا که دهینت دهستبکات بهتفکرین لهقوناغی دواي گهمارۆکه، بهو هیوایهی که گهمارۆکه
سهردانیهتییهکان و لهوانیه ههندیکی کاری دیکهش سهردانیهتییهکان بو رزگاربوون لهسهردان و
رزگاربوون له رژیمهکی و ههر رژیمیکی دیکه که جیگای نهو بگریتهوه. که نهگهر رژیمیکی
ئیسلامی توندرو یان بهعسی نهینت. هیوا هیه که کهمیک زیاتر دیموکراتیتر بیته. بهروونی،
نهگهر ئای ئین سی/ کۆنگرهی نیشتمانی عیراقی بهشیک بیته لئی، گومانم نییه که دیموکراتیتر
دهینت و لهحاست نهمریکاش دوستانهتر دهینت.

بهلام نهانته لهباشترین دوخهکاندا ههستههکه که ئیدارهکه بایهخی تهواو نادات که لهپاش
ههنگرتی گهمارۆکه چی پیوسته بیته، ههرکاتیک که گهمارۆکه ههنگیرا. ههروهه بهلگهی نهوه

هەن که سەدام حوسین لانیکەم بروای وایه که دەتوانیت گەمارۆکە لابەریت بێ ئەوهی ملکهچی
بریار مەکانی نەتووه یهگرتوو مەکان بێت.

پێویستە بۆ رژیمی عێراق روون بێت، هەروەها بۆ هەر رژیمیکی دیکەش، که ئەگەر بگەڕێنەوه
سەر بەر هەمەپهینانەوهی چهکی ناتەقلیدی، ئەوساکە لەژێر گەمارۆیهکی نوێی دیکەدا دەنألین. هەمه
هەر لەسەر مەتووه دەبیت روون بێت، وەک میژوو نووسنیکیش دەتوانم بلێم که عێراق هەر لەسەر مەتووه
کۆمەلگایهکی بەکێشەبووه، ژمارهیهکی زۆر قهیران و کێشەیی نێوخۆیی و بریکی زۆریش
دوژمنکاریی دەرەکیی. دەمەوێت بلێم که ئەوان تێبینی ئەوه بکەن که ئەوان لەتاقکردنەوهیهکی
سەختی درێژخایەندان.

بەررونی، ئەگەر ئەوان چهکی کۆکۆژ بەر هەم نەهینن، ئەوا پێویستە پشتگیریی نێودهولەتی و
دانپێدانانی بێلابەنانه بەدەستبێنن. ئەگەر لەراستییدا رژیمیکی دیموکراتیتر بێت. ئەمەش جووری ئەو
شتانیه که دەبێ بەبەر دەوامی بۆیان روونبکێتەوه. پێویستە خەلک لەعێراق ئەوه بزانت. لەئێستادا
من دلنایانیم که گەشێتنبه ئەم خالە. خەلک لەعێراق هەستەکەن که بەجواریک هەموو کەس
بەدوایانەون.

بەلام سەبارەت بەکێشەیی کورد، رینگهیهک که هەبێ بۆ رزگار بوون لەسەدام و رژیمهکهی
گەمارۆیه. بەرینگهیهکی دیکە بروام وایه که ئیوه دەبیت کاری پرۆپاگاندەیی بەئاراستهیی عێراق
بکەن. ئەگەر بتوانن ناوچهی ئارام بۆ شیعەکان لەباشوور تەرخان بکەن، لەو پرۆپاگاندەدا که ئەمه
کاریکی زۆر گرنگی مرۆفانهیه، بەلام من تەواو درکیش بەو رینگهیهی لوجیستی و سەربازیه
گەورانهی بەردەم دامەزراندنی ئەم ناوچه ئارامه دەکەم.

سەبارەت بەکێشەیی کورد: حکومەتی هەرێم لەباکووری عێراق یان کوردستانی عێراق، ئەوهش
رینگهیهکی دیکهیه بۆ لاوازکردنی سەدام. سەبارەت بەمەش من لەگەڵ نوێنه ر توریستی و خاتوو
لاوری هاوێرام. رینگام بەدە که بەراشکاووی بلێم که ئێستاکه خەلک لەبەغدا دەزانن چی لەکوردستان
دەگوزەرێت. هەر ئێستا، رهوشی ئابووری لە کوردستان لەوهی بەغدا باشتر نییه. هەر بۆیه
نمونهیهکی مەزن نییه بۆ لاساییکردنەوه و بەدوکهوتن.

بەهاوکاریکردنی کوردو ئای ئین سی لەکوردستان بەهەموو جوورهکان، چ لەرینگهیی هەلگرتنی
گەمارۆ بێت لەسەر کوردستان بەحوکمی ئەمری واقع یان بەیاسا بێت، ئەوا ئیوه بەرەو
لاوازکردنی سەدام لەعێراق هەنگاو دەنێن. جاریکی دیکه ئەوه پرۆسەیهکی هیواشه، بەلام خەلکی
لەبەغدا دواچار دەزانن، ئەگەر ئیوه کەنالیکی تەلەفیزیۆنی بەهێز لەکوردستان دابەزرینن و وێنه
باشبوونی گوزەران و ژبانی دیموکراتی لەکوردستان پەخش بکات، ئەوه باشترین پرۆپاگاندە دەبیت
لەدژی سەدام حوسین رژیمهکهی.

هەولمداوه ئەو بابەتانه بژمیرم که بۆ کورد زۆر بەسوود بێت لەنزیک ماوهدا. هەروەها
دەمەوێت بلێم که ئەوانه بەشێوهیهکی رێزیهی هەرزان و کەمتێچوون.

ئەوان پېنۆستیان بە پالاوگەى نەوتە، دانەهەكى زۆر گەورە نا، ئەو نە بەسەر كە بەشى ۳ ملیون كەس بكات. ئەوان بېرەنەوتیان هەيه. گریمانەى ئەو دەكەم كە هەندىكتان ئەو بزانت كە ئەوان ئەو بېرەنەوتانەى كە نىستا سەريان نراوتەو، لەو ناچانەيه كە لەژىر دەسەلاتى خۆياندايه لەسەر و هێلى پانى ۳۶ى باكوور، بەتايەت لەدەورو بەرى كۆيه.

دەمەوت بلىم كە پىدەچىت بەراستى بۆ من وابىت كە زۆر سەيرو ناشايستەيه رىگە بەسەدام حوسىن دراوہ سامانى ولاتەكەى بەكاربەينىت، نەوت لەخاكەكەى دەربەينىت، بۆئەوہى بىگورنىت بۆ بەرەمە نەوتىيەكان و ئەو شتانەى لىوہى بەرەم دىت. كەچى رىگە بە كوردو ناسى ئىن سى نادرىت كە هەمان شت بكەن. ئەمەش وە ئەوہيه كە بلىن بۆئەوہى كە يەكگرتووى خاكى عىراق پيارىزىن-كەمەن لەگەلدا- ئەو رىگە لەكورد دەگرىن كە سوود لەهەمان ئەو مافانە وەربىگرن كە سەدام حوسىن سوودى لى دەبينىت.

ئەمە پالەنرىكى مەزن دەبىت بۆ ئابوورى كوردىيى چونكە ئەگەر هاتوو بتوانن بەرەم و موشتەقاتى نەوتەكەيان بەرەمىنن، ئەو ئابوورىيەكەيان دەكەوتەسەر بناغەيهكى پتەو ئەمەش زۆر هەنگاوىكى گرنە. ئەمەش لەرووى ئابوورىيەو تەنەت سىاسىيشەو ناشىت كە زۆر گران و زەحمەت بىت.

بابەتتىكى دىكە، بۆنەو، ئەوان كەمكورتى پارچەى يەدەكەيان بۆ كارگەكانى چىمەنتو هەيه. جووتىك لەو كارگانە زۆر گرنە بۆ بنىاتانەوہى ئەو ۴۰۰۰ گوندەى لەلايەن سەدامەوہ كاولكران. لەو بىروايەم كە هىچ گرتىكى راستىنە لەبەردەم پىدانى پارچەى يەدەك نابىت بۆ ئەو كارگانە.

بابەتتىكى دىكە كە دەمەوت نامازەى پىدەم، كوردستان سەراوہيهكى سەروشتى ميوە سەوزەيهو هەروەها توتنىش. بەلام ئەوہى وەك نىستا لەولاتە يەكگرتووەكاندا وەك من بزانت پەسەند نەكراوىكى گەورەيه. بەلام يەكەىك لەو رىگەيانەى كە دەتوانىت هاوكارىيەكى مانادارىان بكرىت ئەوہيه كە يارمەتريان بەدرىت چەند كارىگەيهك بۆ بەرەمى كشتوكالىي دابمەزرىنن، لەبەرئەوہى زۆرى ئەم بەرەمانە بەهوى سەختى و گرانىي رىگەى هاتوچووہ بۆگەن و خەسار دەبن. ئەمەش شەرمە، ئەو شتىك نىه كە زۆر گران بكەوت، بەلام فرە سوودبەخش دەبىت.

ملىشاي كوردى: لەو بىروايەدا نىم كە سەربەخوى بۆ كورد بىرۆكەيهكى كردارىي بىت. من يەكەىك لەو كەسانەى لەئىسرائىل تەنەت بە پەروشىكى زۆرەوہ نارواننە بىرۆكەى فەلەستىنىكى تەواو سەربەخوو لەسەرى راوستانو. لەبەر هۆكارىكى ئابورى و ئىستراتىژى، پىدەچىت كە فیدراسىۆنىكى ئەردەنى-فەلەستىنى چارەسەرىكى باشتر بىت. با كىشەى فەلەستىن بەخەينە لاوہ، لەو بىروايەدام كە پىويستە كوردو ئاى ئىن سى رىگەيان پىدەرىت هەمان شت بكەن. ئەوہى كە نىستا نىمە يارمەتى فەلەستىنىيەكان دەدەين لە غەزەو ئەرىحا، ئەنجامىدەن. بەدىارىيەكرەوى، پىويستە رىگەيان پىدەرىت مىلىشيا دابمەزرىنن- كوردان مىلىشيان هەيه بەلام لەرووى چەكەوہ خراپ چەكدارن- ئەوان دەبىت چەكى سوكران پىدەرىت هەروەك فەلەستىنىيەكان، بەرگى سەربازىي يەكپوش و كەلوپەلى ناچەنگىشان بەدرىت.

بەدئىيەتتە ئۆز زەحمەت نىيەت دەپتە ئۆز بەھەمماھەنگىيە لەگەل تۆرکەکاندا بکرىت، بەلام ئۆز نايىم كەچۆن تۆرکان بەتۆندى دژى ئۆز دەستتە، ئەگەر بەو شۆبە بەكەن ئۆز كاتە تەنبا ھەندىك كەلۆپەلى ناجەنگىيان پىدەرىت.

بابەتتىكى دىكە، بۆنمۆنە پارچە يەدەكى ماشىنى كەمپانىيە درۆپنەيە. كۆردان بەشى پىويستى ئۆزەنەيان نىيە، زۆرىش نابات وەرزى درۆپنە دەستپىدەكەت، بەبى ئۆزەنە دىسانەو بەشىكى زۆر لەوہى تۆنۆيانە بەر ھەمپىنن خەسار دەبن.

ھەروەھا خالىكى دىكە، دەمەويت پىشنىيە پىداچۆنەوہى پارەى بلۆكراوى عىراق بەكەم لەئەمەرىكاو بەشىكى نەك ھەر بەرىتە بەردەستى كۆردان بۆ تەواوى جۆلانەوى ئۆپۆزسىونى عىراقىي تەرخانىكرىت. لەسەر و ھەمۆيانەو كۆردو ئاى ئىن سى كە دژى سەدام كاردەكەن.

من درك بەو دەكەم كە ئەم بابەتە لەرووى ياسايىيە ئاسان نىيە. بەھۆى مەسەلەى گەمارۆكەو يەككىتى عىراقەو. جارىكى تر بەقسە دەمەويت جەخت لەو بەكەمەو و بلۆم كە بىروام واپە كە يەكگرتووى خاكى عىراق گرىگە، بە بۆچۆنى من، كۆردان لەعىراقىكى دىمۆكراتدا خاوەنى ئۆتۆنۆمىيەكى مانادار و ئازادى دەبن. ھەرچەندە لەھەمان كاتدا كە كۆردان و ئاى ئىن سى لەرووى بوونى پارەى نەختىنەو لەتەنگەژەدان.

ئىستاكە ئۆز سەرنجراكىشە ئۆمەيە، ئۆزەنەى كە زۆر لەنەھامەتيدان، وەك من لىي تىدەگەم، زىاتر ئۆزەنە كە دەپتە ئىدارە زىاتر بايەخىيان پىدەت. ئۆزەنە بىرىتەن لە رۆشنىيان و مامۆستايان و ئەندازىيان و كارمەندان لە كۆردەستاندا. لەبەنەتدا ئۆز رۆشنىيە سىكىولارانەى كە مۆچەخۆرى حكومەتن، لەو بىروايدەم، ئىمە پىويستە ھەولى يارمەتيدانى ئۆز كەسانە بەدەن لەبىرى ئۆزەى ژيانيان زىاتر گرانتر و قورستر بەكەن.

پروفیسور دکتور نامیذا بارام

Four, pursue war crimes, crimes against humanity. The Clinton administration initially talked of it and then it seemed to get dropped.

Five, try to do something about the terrible destruction in the south in the marshes. And the beginning of any such action would be a vociferous campaign in the United States and Europe against the genocide that is going on there, hopefully leading them to some action.

Thank you.

[The prepared statement of Dr. Mylroie appears in the appendix.]

Mr. HAMILTON. Thank you.

Dr. Baram.

STATEMENT OF DR. AMATZIA BARAM, VISITING FELLOW, THE WOODROW WILSON CENTER FOR SCHOLARS, PROFESSOR OF MIDDLE EAST HISTORY AT HAIFA UNIVERSITY

Mr. BARAM. I would like to approach the subject from one additional angle and then I will address also the Kurdish issue.

In my judgment, the dual containment policy as defined and implemented so far by the administration toward Iraq has been producing reasonably good results. If you want to be more active, you can produce perhaps better results but still it is not really a failure.

It has weakened the Ba'th regime and you could see the beginning of the Ba'th serious problems maybe 2 years ago, maybe 18 months ago. And it has forced it to make concessions to the United Nations. It has not so far brought about a change of regime and cannot be expected to do so soon. Economic sanctions by their very nature work slowly.

The insistence on keeping sanctions on Iraq until the Ba'th regime is ready to comply with the United Nations Security Council resolutions is thus justifying itself.

On the domestic political level, there are signs that very slowly Saddam Hussein is losing ground within his own elite. True, many Iraqis are blaming the U.S.A. for their plight. However, as indicated by the Iraqi press itself, many people have also started asking difficult questions about the wisdom of their own leadership.

What I would suggest—I, by the way, think that the Jordan angle is a relevant one but you cannot cut Jordan off without offering it an alternative. But I think also that one should start now thinking about the post-embargo period. Hopefully the embargo will succeed and perhaps some additional acts will succeed to depose Saddam and to get rid of his regime and whatever regime that comes instead, if it is not fundamentalist Islamic or Ba'th will be hopefully a little more democratic. Obviously if the INC is part of it, the Iraqi National Congress, I have no doubt it will be more democratic and also more friendly toward America.

But even under the best of circumstances, my feeling is that the administration is not paying enough attention now to what should be the case after the embargo is lifted, whenever it is lifted. And there are also indications Saddam Hussein at least believes that he will be able to lift it without complying with all the U.N. resolutions.

It must be clear to the Iraqi regime, to any regime, that if they go back to the production of nonconventional weapons they are going to suffer from a renewed embargo. This has to be made very clear from the outset and as a historian I can say that Iraq has been a problematic society since its inception. A lot of domestic strife and quite a lot of foreign aggression. And I would say that they have to be on notice that they are on long-term probation.

Obviously if they do not produce arms of mass destruction, they should get—if this is indeed a more democratic regime—international support and naturally recognition and this is the kind of thing which has to be made very clear to them continuously. People in Iraq should understand this. At present I am not sure they get the point. Somehow people in Iraq feel that everybody is after them.

As for the Kurdish issue, one way of getting rid of Saddam and his regime is the embargo. I think another way, you should increase your propaganda work in the direction of Iraq. If you can provide safe haven for Shi'ites in the South, I think this would be a very important humanitarian solution but I am fully aware of the tremendous logistical and military difficulties of establishing such a safe haven.

As for the Kurdish issue: the regional government of northern Iraq, or Iraqi Kurdistan, that is another way that you can weaken Saddam and on this I agree with Congressman Torricelli and with Laurie. Let me say very simply that people in Baghdad know what is happening in Kurdistan. Right now, the economic situation in Kurdistan is not much better than in Baghdad. And so there is no big example to follow.

By helping the Kurds and the INC in Kurdistan in every way, either de facto lifting embargo over Kurdistan or de jure, you are going to undermine Saddam's rule in Iraq.

Again, it is a slow process but people in Baghdad eventually know. If you build a television station, a strong one, in Kurdistan and broadcast the true picture of an improving standard of living and democratic life in Kurdistan, that is going to be the best propaganda against Saddam Hussein and his regime.

I tried to enumerate issues that could be very helpful to the Kurds short-term, and I would say, relatively cheaply as well.

They need an oil refinery. Not a very big one, enough for 3 million people. They have oil wells. I suppose some of you know that they have some oil wells that are capped now within the area under their control and north of the thirty-sixth parallel, mainly around Kuwisanjaq.

I would say it seems to me very improper and strange indeed that Saddam Hussein is allowed to use the riches of his country, to take oil out of his land, his soil, to turn it into oil products and so on and the Kurds and the INC are not allowed to do the same. It is like we are saying, that in order to keep the territorial unity of Iraq, with which I agree, we are preventing the Kurds from enjoying the same rights that Saddam Hussein enjoys.

This is going to be a tremendous boost to the Kurdish economy because if they can produce their own oil derivatives, their economy is going to be on much more solid ground and that is a very impor-

وتهکانی میستر گراهام فولمر، مەزنە شروڤه‌کاری دەزگای راند

" سوپاس جەنابی سەرۆک.

هاوڕێ بەریزەکانم ژمارەیک بابەتی زۆر ھەستیاریان وروژاند کە خوازیاربووم ئاماژە بەزۆربەیان بدم، بەلام نامەوێت دووبارەیان بکەمەو، چونکە لەو بروایەدام کە بەشێوەیەکی زۆر شیواو ئاماژەیان پێدا.

تەنیا دەمەوێت لەگۆشەنیگایەکی بریک جیاوازمە ئاماژە بەدووان لەو بیرۆکانە بدم بۆ بەھیزکردنی ئەو قسانەیی ئەوان کردیان.

یەکەم، لەو بروایەدام کە بەتایبەت گەرنگە دان بەقەوارەیی مەزنی ئەم بابەتە عێراقییەدا لەتەواوی میژووی روژەلانی ناویندا بنیین. ئەو بۆ ئێمە زۆر ئاسانە کە ئسیتیک لەسەر دوا پیاوخرایەیکە بکەین لە روژەلانی ناویندا، بەلام لەو بروایەدام کە سەدام حوسین و تەواوی رژیمی عێراق، پێویست بەو دەکات وەک شتیکی تاییبەت و ناسایی تەماشابکرێت. ئەمە سیاسەتییکی ئاسایی نییە لەروژەلانی ناویندا، ئەو شتیکی زۆر زۆر جیاوازه. رژیمگەلی درندەیی هاوشیووە کەماوەیەکی درێژ لەدەسەلاتدا مابینتەو، بەراستی شتیکی دەگمەن و ناساییە.

سەدام حوسین دوو جەنگی لەروژەلانی ناوین دەستپێکرد، ئەو گەلەکەیی بەگازی ژەھراویی کوشت، بوو بە ھۆی دروستبوونی شەپۆلێکی بیکۆتایی پەنابەران، لەھەر شوێنێکی دیکە پێشیلکردنی مافی مەرووف ھەیی، وەک بروام وایە کە ئەم فاکتەنە وادەکەن ھەریەک لە ئەمریکاو نەتەوہ یەکگرتووھکان سیاسەتییکی دەستتوہردانەتر لەھاست ئەم ناوچەیی بگرنەبەر، ئەوہی لەبەرەتدا، وەک بروام وایە، ناچارن کە ھەموو کات دەستتوہردانی گەورە بکەین.

ئەمە وەک حافظ ئەسەد نییە، ئەمە تەنانت ئیرانی نییە، دەمەوێت ئەوەتان پێشیاربکەم، وێرای نەرەھەتیمان لەھەمبەر سوریو ئیران لە رووھکانی دیکەو، بەوتەییەکی دیکە، ئایا ناییت کارەکتەری فرە بەدکارانەیی ئەم رژیمە ھاندەرمان بێت سیاسەتگەلێکی بویرانەتر بگرنەبەر؟ چ لەسەر ئاستی نیووخوو چ لە نەتەوہ یەکگرتووھکانیش. ھەروہا ھانی ئەندامانی دیکەیی ئەنجومەنی ئاسایش بەدین کە ھەمان شت بکەن بۆ گۆرینی ئەو رەوشەیی کە ناساییە.

با بۆ ساتیک تەماشای ھەریمە کوردییەکە بکەین، ھەموو ھاوریکانم ئاماژەیان بەبایەخی ئەوہ کرد. بەوتەییەکی سادە، ئیمە وەک پێویستە باس لە ناوچەییەکی کوردیی ناکەین، بەلکو باسی عێراقییکی رزگارکراو دەکەین.

ئەمە عێراقییکی رزگارکراو، ئەوہ تەنیا کورد نین کە لەوئ بن، بەلکو ھەر گروپییکی سیاسی ئۆپۆزیسیونی دژی سەدام حوسینە ئیستا کە ئوفیس و نوینەراییەتیان لەوئ ھەیی. ئەمەش سەرەتایەکە. ئەوئ پایتەختییکی کاتیی بچکۆلانەیی. ئەگەر دەستەواژەکە دروست بی، ھەتا ئەو کاتەیی دەتوانرێت

که شتیك له به غدا خوی دابمه زرینریت. ههروه ها لهو بروایهدام که ئه مه باری گرانی سه رشانای بیرکردنه وه ناهینایت، باشه ئیمه لاگری له جیاخوازی ده که مین؟ ئایا ئیمه هانی جیاخوازی ده مین؟ به راشکاوایی، برواناکه م هیچ کهس هه بیته بیهوئیت کوردستانیکی سه ربه خو له ناوچه که دا ببینایت. ئه وه چه ندین گرفت دروستده کات. ته وای جیهانی عه ره بیته به توندیی دژی ئه وه ده وه ستنه وه. ههروه ها تورکیاش، ئیرانیش، هیچ کهس نایه وئیت و لاتیکه لیک له به ریه ک هه لومه شیت. فاکته ساکاره که ئه وه یه که سه دام حوسین له نه نجامی سیاسه ته که نایه وه عیراق دابه شده کات. په راویز خستنی شیعیه، په راویز خستنی کورد واده کات ژیانای ئه وانه نه کرده وه فره سهخت بیت.

ئیمه پیشنیار ده که مین، به بروای من که پشتگیری گروپه ئوپوزسیونه کان بکریت و پالیشتی عیراقتیکی فیدرالی دیموکراتی درێژخایهن بکریت که تا که ریگه یه بو ئه وه ی به یه که پارچه یی به مینته وه. ئه کهر عیراقتیکی فیدرالی نه بیته و دیموکراتیش نه بیته، ئه کهر کورد ژیانیکی سهخت و تهحه مولنه کراوی له نیو ئه م ده وه ته دا هه بیته، ئه و کاته ئه وان ئیدی راناوستن. له و بروایهدام ئیستا که ٥٠ به ٥٠ کهوتون، لانیکه م تاماوه یه کی درێژخایهن به وشیه وه به مینته وه.

ئه کهر به مانه وئیت به مینته وه، بوئه وه دوو ریگه هه یه، یه کیان ئه وه یه که سه دام حوسین ته وزیف به که مین که به زه بری هیز ئه و ده وه ته به یه که پارچه یه رابگریته، ئه و تریشیان ئه وه یه عیراق ده وه لته تیک بیت که تیییدا خه لک به و یستی خوی تیییدا بژی و له ووی کاره کته ره وه دیموکراتی و فیدرالی بیت.

ریگه م پینده به کورته نامازه به و راستیه به م، که ئیمه له رۆژه لاتی ناوین له گه ل و لاته کانی دیکه دا گرفتمان هه یه، ئه وانه ی که زور نیگه رانن له و ریگه یه له سه ری ریده که مین.

سوریا و عه ره به ستانی سه ویدی، به تاییهت، وه که پیم وایه، دوو رژیمی سه ره که مین که هه ره دوو کیان رقیان له سه دام حوسینه، به لام له و بروایهدام که بیزاری زیاته ره هه یه که ئه مریکا زیاته ره جهخت له رژیمیکی دیموکراتی ده کاته وه که ئه کهر دیموکراتی بیت ئه وساکه شیعیه ی عیراق له سیاسه ته دا نفوزیکی زیاتریان ده بیته. هه ریه که له و دوو ده وه ته سه به رهت به م فاکته بیزارو نیگه رانن. له وش دهنرسن که ئه جیندا که مان به ئه راسته ی داپرینی عیراق و دابه شبوونی په روات.

زور گرنگه بو دیلوماتکارو سیاسه ته ده ره وه مان روونی به که نه وه که هه ول بو پاراستنی عیراق ده مین و ئه و فیدرالی و دیموکراتیه بو ئه وه یه عیراق له ئاینده ی دوردا پاریزراو بیت.

له و باوه ره دام که گرنگه نامازه به وه به م که ئه مجوره عیراقه ش به قازانجی ئیران نییه. له راستییدا، دانیشتوانی شیعیه له عیراق هه سته ده که مین که ئیران ئه وان بو به دیه پینانی نامانجی خوی پاوان کردوه، هه ربویه ئه وان به هیه جۆریک بو ئیران په رۆش نین. هه رچه نه ده، پپو یسته بلیم که هه تا ئه م دۆخه درێژه بخایه نیت شیعیه کان له باشووری عیراق به یه واته ر ده مین و وه که تا که ئه لته ر ناتیف روو له ئیران ده که مین، ئه وه ی ئیمه و زوری تریش نایانه وئیت ئه وه ببینن.

جهنابی سه روک، له به ره وه پیشنیار ده که م، سیاسه ته ی ئه مریکا سه به رهت به م شوینه له ماوه درێژدا زور رووتریته. بروایه کی به رفراوانی ئه وتو هه یه له رۆژه لاتی ناوین که و لاته

یهکگرتووهمکان بهراستی نایهویت سهدام بروات. گوايه ئهو بو ئهمریکا زور ئیسراحهترهو بی کیشیه. ئیمه دهمانتوانی لهشهردا بهسهدا زال بین، بهلام هیشتنهوهی ئهو لهوی بو ئهوهبوو ئیران دوور پهڕیز بهیئنهوه. ئهوهی که من پیم وایه شتیکی ماقوول نییه. ئهگهر ههرشتیک بیت، ماوهی دهسهلاتی سهدام حوسین چهنده دریزخایهن بیت، بو ئیران ئاسانتر دهبیت که ئهو گهمهیه بکات.

ئهوانهی پنیان وایه- زورتر ئهوانهی زیاتر تیروانینی ماکیاقیلیانیهان ههیه پنیان وایه- ئیمه سهدام حوسینمان لهویدا دهویت بو پاساوی مانهوهی هیزه سهربازییهکانی ئهمریکا لهکویت و سعودیهو شونیهکانی دیکه، ئهوش گهمهیهکی گالتهجاربیانهیه لهلایهن ئیمهوه. لهوش زیاتر، زورن ئهوانهی لهناوچهکه پنیان وایه لهبهرئهوهی سهداممان نهرووخاند، لهوهناچیت که ئیمه سهرکهوتوو بین- سهدام خوی هانی ئهم پروایه دهوات. ئهو وا لهعیراقیهکان دهکات که پنیان وایه: تو ناتوانی دهستم لییدهی، ناتوانی لامبهریت، حکومتی ئهمریکا بوخوی منی لیرهدا دهویت. ئهوان منیان خوش ناوی، بهلام دهران که باشترین بزارم که دهستیان پی بگات، منیش خزمهتی بهرژوههندییهکانیان دهکم. ههربویه هیچ لهراهرهکانتان یان ئهو خهکه بیر لهوه نهکهنهوه که شتیکی پیچهوانه بکن.

ههربویه واز لهو فرماندهیه سهربازییه بینن که سهدام دهردهپهڕینی، ئهوهی فیشهکیک بهسهربییهوه دهنیته یان کودهتا دهکات یان ههرشتیکی دیکه. با ئهو فرماندهیه بزانیته که ئیمه هیوای سهرکهوتنی بو دهخوازین لهگۆرینی رژیمهکه، بهلام عیراق ناتوانیته بهکۆمهلگهی نیودهولهتییهوه پهیهوستیته ههتاگو گۆرانی بنههرتی لهو شیوازه که دهکات که حوکمرانی پیدهکات، ئهوش بهمانای گهرانهوهی پارلهمان و نووسینهوهی دهستووور و جۆریک له شیوازی پرۆسهی دهبیت بو ههلبزاردنی حکومتی داهاتوو.

کاتییک ئهمه دینهدی، ئیدی بیهیوایی و بیئومیدییهک لهگۆردا نامینیته. ههروهها ئهو جۆره کهسانه دهبیت خویان ئهوه بزنان که ههموو شتیکی باش ئهو دهمه روودهوات که ئهم جۆره مهرجانه دینهدی، دهستهجی دهتوانن نهوت بفرۆشن، بهتهواویی لهلایهن ههمووانهوه دانیان پیادهنریت، ههروهها هاوکاری و پالپشتیشیان له بنیاتنانهوهی عیراقیشدا دهکریت. لهراستییدا، لهو پروایهدام که ههندیک لهو مهرجانهی نهتهوه یهکگرتووهمکان دهتوانریت لهو قوناغهدا لهگهڵ عیراقی نوێ دانوسانی لهسهر بکریت.

دواجار دهمهویت پینشیار بکه که عهرهبی ناوچهکهو خهکی عیراقیش بزنان که ئیمه نامانهویت ئای ئین سی وهک کابینهی وزاری و سهروکی عیراق بسهپنین. ئای ئین سی ریکخراویکی بهرچاوه، ئهو ریکخراوه بو یهکهمین جار لهمیژووی عیراقی نویدا دواجار نازادانه مشتومریان لهسهر تهواری رووهکان و گرفتهکانی ئهو ولاته کردوه. کوردان، شیعهکان، شیعهی ئسولی، شیعهی سیکولار، سونهکان، چهپ، راستهکان و تهواری ئاراستهکانی نیو خهک، لهراستییدا بنهمای لیکتیگهیشتنی داهاتوو پیکدههینن سهبارته بهوه که دهبیت عیراق چون بیت. کهس نازانیت کی لهعیراقی داهاتوودا ههلهبژیردریت. ئیمه ههول بو سهپاندنی ئای ئین سی نادهین.

لهو بېروايدام همووتان نهوه دوزانن بهلام من دننينايم كه سعوديهو سورياو هموو نهوانهه لهم شته نيگه رانن، لهوه تتيگهه كه نيمه نامانوهيت رژيميكي شمريكي يان تهناهت تهواو لايهنگري شمريكا لهناوچهكه بسهپنين.

جهنايي سهروك، لهو كاتهءا تو رووبهرووي تهءهءايهكي گهوره لهناوچهكهءا دهبيتهوه، من گهشبينم كه به ويست و سياسهتتيكي وردو ورياي دريژخايهه دهوانين گورانكاريي لهءوا قهلاي رژيميكي عههبيي كو ن و توندوتيژو دهسهلاتسهپنين بكهين كه سهءام حوسنين نمونهكهيهتي.

سو پاس.

گراهام فولهر

So I would just sum by saying that this issue of defreezing the assets should be looked into.

Thank you.

[The prepared statement of Dr. Baram appears in the appendix.]

Mr. HAMILTON. Thank you very much, Professor Baram.

Mr. Fuller.

STATEMENT OF GRAHAM E. FULLER, SENIOR ANALYST, RAND CORPORATION

Mr. FULLER. Thank you, Mr. Chairman.

My esteemed colleagues have raised a number of very critical issues, many of which I would have touched on. I do not want to repeat them because I think they have very adequately touched them.

I would like to just present a couple of these thoughts from a slightly different angle to reinforce much of what they have said.

First, I think it is particularly important to recognize the tremendous magnitude of this Iraqi issue within the whole history of the modern Middle East. It is very easy for us to become fixated on the latest bad guy in the Middle East but I think Saddam Hussein and the whole Iraqi regime needs to be viewed as something exceptional and special. This is not Middle East politics as normal. It is very, very, very different. Regimes as brutal as this that survive so long are really quite exceptional.

Saddam Hussein has started two wars in the Middle East; he has gassed his own people; he has produced endless refugee flows; and he has the grossest violations of human rights anywhere. It is these very facts which enable, I think, both the United States and the U.N. to adopt highly intrusive policies toward a region that basically, I think, we would just as soon not have to be highly intrusive with all the time.

This is not like a Hafez al-Assad, this is not even an Iran, I would suggest to you, despite our discomfort with both Syria and Iran in other respects. In other words, should not the magnitude and the gross character of this regime spur us to adopt bolder policies, both domestically and in the U.N., and to encourage other Security Council members to do the same to try to change what is an exceptional circumstance?

Let us look at the Kurdish zone for a moment. Both of my colleagues have pointed out the importance of this. To put it in its simplest words, we are not talking about a Kurdish zone necessarily, we are talking about liberated Iraq.

This is liberated Iraq, it is not just Kurds who are there but every single political group in opposition to Saddam Hussein now has offices and representation there. So this is the beginning—it is a mini temporary capital, if you will—until something can be established in Baghdad itself. And I think it removes the onus from thinking, well, are we in favor of separatism, are we encouraging separatism.

Frankly, I do not think anybody wants to see a separate independent Kurdistan in that region. It will create problems. The entire Arab world is deeply opposed to it. Turkey is, Iran is. Nobody wants to see nations break up.

The simple fact is Saddam Hussein is breaking up Iraq as a result of his policies. Alienating Shi'ites, alienating Kurds, making life intolerable for them to live there.

We are suggesting, I think, that pursuit of the support for opposition groups and pursuit of a long-term federated democratic Iraq is the only way to keep it together. If you do not have a federated Iraq and it is not democratic, if Kurds find life intolerable within this state, then they will not stay. And I think it is 50/50 now at least as to whether they will stay over the longer run.

If we want them to stay, there are two ways to do it. One is hire Saddam Hussein to keep it together by force and the other is a state in which people are willing to live and that is democratic and Federal in character.

Let me mention briefly the fact that we do have problems in the Middle East with other states that are very nervous about the way we are proceeding.

Syria and Saudi Arabia, in particular I think, are quite key regimes. Both of them loathe Saddam Hussein but I think there is nervousness that American policy is either pushing for a more democratic regime and if it is democratic it means that the Shi'a of Iraq will have greater influence in politics. Both these states are nervous about this fact and they are afraid that our agenda is to separate and divide Iraq.

It is very important for our diplomats and our foreign policy to make quite clear that we do seek to preserve Iraq and that these democratic and Federal means are the only way to preserve it in the longer range future.

I think it is important to point out that this kind of an Iraq will not favor Iran. Indeed, the Shi'ite population of Iraq feels that Iran has manipulated them very considerably to Iran's own ends and they are not warm toward Tehran at all. The longer this goes on, though, I should say, the more desperate the Shi'ites in Southern Iraq will become and their only other alternative to look to now will be Iran, which we and many others do not want to see.

I would therefore suggest, Mr. Chairman, that U.S. policy perhaps be more explicit in where we are going over the long run. There is a widespread body of belief within the Middle East that the United States does not really want to see Saddam Hussein go, that he is very convenient, that we were able to win a war against him but by keeping him there we are supposedly keeping Iran at bay, which I think is preposterous. If anything, the longer Saddam stays there the easier it will be for Iran to play in that game.

They think that—those with more Machiavellian views think that—we want Saddam Hussein there to justify the American military presence in Kuwait and Saudi Arabia and elsewhere and that it is a cynical game on our part. Furthermore, it is not that many in the region think that, because we did not overthrow Saddam Hussein and do not seem to have been successful—Saddam himself is encouraging this belief, making Iraqis think that you cannot get me, you cannot move me, the U.S. Government itself wants me in here. They do not like me but they know that I am the best deal that they are ever going to get and that I serve their interests so do not any of you commanders or any of you population think about doing otherwise.

This is exceptionally pernicious and something that our policy needs to make very explicit that it is not our goal. So, yes, it is the removal of Saddam and it should not stop there, Mr. Chairman. What we are talking about is a Germany or Japan after World War II syndrome. We are talking about removing a Stalin from the Soviet Union but it is not enough to remove a Stalin, you have got to remove the system that produced and supported Stalin and that is the Ba'th party.

So let the commander that will remove Saddam, that will put the bullet through his head or pull the coup or whatever else, let that commander know that we wish him well in attempting to change the regime but Iraq cannot join the community of nations until there has been fundamental changes in the way that government is run and that means restoration of parliament, rewriting a constitution and some sort of democratic processes for the selection of the next government.

As long as that is on record, there will be no disappointment and no disillusionment. But these same people must know, too, that everything good will happen the minute those conditions are met. That they will immediately be able to sell oil; they will be fully recognized by everyone; there will be cooperation and assistance in rebuilding Iraq. Indeed, I think some of the conditions set by the U.N. would probably be negotiable at that point with a new Iraq.

Lastly, I would suggest that the Arabs in the region and the Iraqi people themselves must know that we are not seeking to impose the INC as the next cabinet and President of Iraq. The INC is a remarkable organization. It has brought together for the first time in modern Iraqi history a group which virtually has freely discussed all aspects and all problems of that country: Kurds, Shi'ites, fundamentalist Shi'ites, secular Shi'ites, Sunnis, left, right, a whole bunch of people. This is a remarkable accomplishment. These people are, in effect, establishing the basis for future understanding of how Iraq will be. Nobody knows who might be elected in the future Iraq. We are not seeking to impose the INC.

I think you all know that but I am not sure that the Saudis and the Syrians and others who are concerned with this thing fully understand that we are not imposing an American regime or even a purely pro-American regime in that area.

So you are faced with an immense challenge, Mr. Chairman, in this region. I am optimistic that with a will and with a long term carefully thought out policy we can bring dramatic change to the last real holdout of the old, harsh, cynically pan-Arab authoritarian regimes that Saddam Hussein typifies.

Thank you.

مشتومری گشتی سهبارت به پرسی ههنگرتنی گهمارۆ لهسهر باشووری کوردستان (باکووری عێراق)

میستهر هامیلتون: سهبارت به ههنگرتنی سزاكان لهسهر باكوور، كه واپندهچیت ههموتان لایهنگری بن، ههروهها توریسلی ئەندامی كۆنگرێسیش بهههمان شیوه، وهك من تێدهگهه، ئیداره لهو بارهیهوه كۆمهڵێك پاساوی خۆی ههیه. یهكێکیان ئهوهیه كه دهبیتههۆی لاوازکردنی رژیمی سزاكان لهژێ خودی عێراق، خۆنهگهر سزاكانمان لهسهر باكوور سوک کرد، ئهوسا دهولەتانی دیکه سزاكانی تر سوک دهکهن و بهوهش رژیمی سزاكان بهتهواویی ههلهدهشیت.

پاساوی دووهم ئهوهیه كه ئهوه کاره دهبیتههۆی لاوازکردنی یهکگرتوویی خاکی عێراق و سییهمیش ئهوهیه كه تورکیا دژی ئهوه دهووستیت و لهوانهشه بهو هۆیهوه تهواوی ئۆپهراسیۆنی ناوچهی ئارام تووشی مهترسیی بیتهوه.

ئێستا، من دهزانم كه ئیوه بهم پاساوانه ئاشنان، ههلتانسهنگاندوون، دهمهویت لهوه دلنایبمهوه كه ههموو ئهوانهتان لهتومار ماکاندا وتوه كه ویستوتانه سهبارت بهم پاساوانه بیلین.

میستهر فولهر: دهمهویت پێشنیار بکهه، سهبارت به پاساوی یهکهه، واته ئهوهی كه بهزانندی سزاكان دهبیتههۆی لاوازبوونی سهرجهه رژیمی سزاكان لهژێ عێراق بهگشتیی و کرداری لهلایهن ولاتانی دیکهوه، ئهوانه پێش ههمووان پێشیلکراون و عێراق کار لهسهر خۆدزینهوه دهکات لهسزاكان.

میستهر هامیلتون: رژیمهکه بهگشتیی ههلهدهشیت؟

میستهر فولهر: بهلی مهبهستم ئهوهیه لهگهڵ بازرگانیکردن لهگهڵ ئێران و بازرگانی نایاسایی لهریگهی تورکیاو ئهردنهوه، بهشیکێ زۆر لهوانه روودهدهن. ههربۆیه نابینم كه دۆخهکه لهوه خراپتر بیت، یاخود ئهوهبیت كه قازانجیکێ زۆرو خیرا روو لهناوچه کوردیهکه بکات، لهکاتیکی کاریکهری ئهوه لهسهر توانای گشتیی عێراق بۆ خۆزگارکردن لهسزاكان بابهتیکه زیدهکردنیکێ گرنگ نییه.

دووهم، ئهوهی پهیهندی بهههلهوشاندنهوهی عێراقهوهیه، وهك ههموومان وتمان كه سهدام خۆی عێراق ههلهدهشیت، ئهه دۆخه چهنده درێژه بخایهنتیت، چهنده ئۆتۆنۆمی کوردان و رهگزهکانی دیکه درێژه بکیشیت، لهوانهیه ئهوه کاته دواي سهربهخۆیی بکهون و ههولێ بۆ بدن. چهنده ئهه دابراوه لهعێراق درێژه بکیشیت، ئهوه کات لهئایندهدا دۆخهکه خراپتر دهبیت. ههه بۆیه وانابینم كه ئههه بههیچ شیوهیهک بیتههۆی جیاوونهوهو دابهشبوون.

دواچار ههلوێستی تورکیی تارادهیهک ئالۆزو پیکدژه، تورکان بهگشتیی لهههمبهر بیروکهی ئهه ناوچه کوردیهه ئۆتۆنمهه زۆر نیگهرانن، چونکه کاریگهیری لهسهر کوردانی ئهوان دهبیت. بهلام تورکان دهشزانن كه هیچ کات دۆخهکه ئهههه لهقازانجیان نهبووهو دهسهلاته کوردیهکه ئهههه به

وردی و بایه‌خه‌وه هاوکاربیان ده‌کن که هیچ هیزیکی دیکه له‌عیراقداو له‌ته‌واوی میژووی نویدا شتی وای نه‌کردوه.

سه‌دام به‌شئوه‌یه‌ک بوو که هر کات دلی بیگرتایه ئه‌و سنوره‌ی له‌تورکان داد‌ه‌خست یان ده‌یکرده‌وه، حکومه‌ته کوردییه‌که‌ی ئیستا له‌وئ به‌تونیدی جهخت له‌وه ده‌که‌نه‌وه ئه‌نکه‌ره دل‌خوش بکن چونکه ده‌زانن ناینده‌یان به‌ته‌واوی پشت به‌وه ده‌به‌ستیت. هر‌بو‌یه ئه‌وه بو به‌رجه‌سته‌کردنی هه‌لو‌یست و پینگه‌ی تورکیی به‌کار‌نایه‌نم.

میسته‌ه‌امیلتون: باشه.

میسته‌ر بارام: سه‌باره‌ت به‌کار‌تیکردنه‌ سهر سزاکانی سهر عیراق، ۱۰۰ ده‌رسه‌د له‌گه‌ل میسته‌ر فوله‌ردا هاو‌رام، ئیستا له‌ تورکیا و ئیران و ئه‌رده‌نه‌وه هه‌موو شتیک به‌عیراق ده‌گات جگه له‌ سیستمی بنه‌ره‌تی جهنگی، له‌و‌پروایه‌شدا نیم کوردان ده‌ستیان به‌ سیستمی بنه‌ره‌تی جهنگی بگات و واش نایینم که بتوانن ئه‌و سیستمه ره‌وانه‌ی سه‌دام بکن.

سه‌باره‌ت به‌یه‌ک‌گرتووی خاک، من به‌شئوه‌یه‌کی زور جیا‌وا‌تر دا‌یده‌ر‌یژمه‌وه، هه‌تا کوردان — میسته‌ر ه‌امیلتون: خوله‌ک‌یک بو‌سته، ده‌مه‌و‌یت بگه‌ر‌ی‌مه‌وه ئه‌و شو‌ینه‌ی، هه‌موو شتیک ئه‌روات له‌ریگه‌ی؟

میسته‌ر بارام: زور و کم

میسته‌ر ه‌امیلتون: هر‌بو‌یه کاریگه‌ری کرداری هه‌نگرتنی سزاکان ئه‌وه‌یه ریگه به‌چو‌ونه ناوه‌وه‌ی یه‌ک بدات؟ ئه‌وه راسته؟

میسته‌ر بارام: به‌لی، به‌لام کاریگه‌ری سه‌رمکی ئه‌وه ده‌بیت که ریگه به‌ سه‌دام بدریت که رۆژانه نه‌ک ۱۰۰۰۰۰ به‌رمیل نه‌وت بفرو‌شیت وه‌ک هه‌میشه ده‌یکات، به‌لکو ۳,۵ ملیون و نیو له‌رۆژیکدا بفرو‌شیت. ئه‌وش ئه‌و چه‌که سه‌رمکییه‌یه که له‌دزی ئه‌و هه‌تانه.

میسته‌ر ه‌امیلتون: ده‌بینم باشه.

میسته‌ر بارام: ئه‌مه گۆر‌ان‌کاری تیدا رو‌نادات ئه‌گه‌ر ئیوه گه‌مارۆتان له‌سه‌ر باکوور هه‌نگرت. هه‌روه‌ها جاریکی تر سه‌باره‌ت به‌ یه‌ک‌گرتووی خاکی عیراق، من به‌و شئوه‌یه‌ی داد‌ه‌نیم. ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌و‌یت کوردان له‌ره‌وشیکی باشتردا بن بو‌ئه‌وش گه‌مارۆکه له‌سه‌ر ئه‌و به‌شه هه‌لب‌گرن، بابلین باکووری عیراق، ئه‌وسا تو نمونه‌یه‌ک ده‌ده‌یته باقی دیکه‌ی عیراق و ده‌لنیت: سه‌یر‌ب‌کن، ئه‌مه رژیکی دیموکراتییه، سه‌یر‌ب‌کن چی رو‌وده‌دات، ئه‌وان له‌ده‌ره‌وه‌ی گه‌مارۆکه‌ن، ئایا ئیوه‌ش ناتانه‌و‌یت له‌و گه‌مارۆیه‌ بینه‌ ده‌ره‌وه‌؟!

سینی: تورکیا فره‌ گرنگ و پر بایه‌خه، تورکیا هاو‌په‌یمان‌یکی زور گرنگی ئیوه‌یه و به‌ری‌که‌وت هی ئی‌مه‌شه، چونکه تورکیا ئه‌مرۆکه فه‌لایه‌که دزی سه‌ره‌ل‌دانه‌وه‌ی ئیسلام. من به‌شئوه‌یه‌کی ره‌ها تورکیا به‌ به‌ردی بناغه‌ی سیاسه‌تی ده‌ره‌وه‌تان داد‌ه‌نیم، هر‌بو‌یه پئویسته له‌گه‌ل تورکان بگه‌نه چاره‌سه‌ریک، ئه‌گه‌ر تورکان پنیان وتن که نابیت به‌گو‌یره‌ی یاسا گه‌مارۆکه له‌سه‌ر کوردستان

هه‌ئێگهریت، ئه‌وا به‌شێوه‌یه‌ک کاریان له‌گه‌ڵ بکه‌ن که‌ گه‌مارۆکه‌ به‌حوکمی دیفاکتو و بێ کاریه‌گری له‌سه‌ر به‌رژمونه‌ندی تورکان لایبریت.

شته سه‌ره‌کییه‌که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ ناوچه‌ کوردیه‌که‌ چهنده‌ گه‌شه‌سه‌ندوو بێت، ئه‌وا ده‌بێته‌ نموونه‌یه‌ک بۆ باقی دیکه‌ی عێراق.

خاتوو میله‌رۆی: له‌و بره‌وایه‌دا لێرهدا شتیک هه‌یه‌ که‌ ده‌که‌وتیه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سی شته‌وه‌ : سه‌بارمه‌ت به‌ سزاکان، یه‌که‌گرتووی خاکی و تورکیا، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌روانگه‌ی سۆزداری. له‌ گه‌واهییه‌ تو‌مارکراوه‌دا قسه‌یه‌که‌م وه‌رگرتوو له‌به‌رپرسیکی ئینگلیزه‌ که‌ وه‌ک به‌پرسیکی ئیداری بریتانی له‌کوردستانی عێراق له‌کاتی بیسته‌کاندا کاریکردوو، ئه‌و گله‌یی له‌وه‌ ده‌کات که‌ چۆن هاوکاره‌کانی له‌به‌غدا هه‌موو کات گه‌رفتیان بۆ کورد پیکه‌یناوه‌. ئه‌وانه‌ زۆر له‌ عه‌ره‌ ناسیونالیسته‌کان ناسیونالیسته‌تر بوون. له‌وێدا وه‌رگیراویکی زۆر سه‌رنجراکێش هه‌یه‌.

به‌گوێزه‌ی ئه‌زمونی تایه‌تی خۆم، ئه‌زمونیک که‌ مرۆف ته‌نانه‌ت وه‌ک هاو‌لاتیه‌کی ئاسایی له‌گه‌ڵ ئه‌م پرسه‌دا هه‌یه‌تی، مرۆف هه‌سته‌ده‌کات که‌ هه‌ندیک جار بیره‌و‌کراوه‌کان ته‌نیا په‌روشن بۆ سه‌پاندنی سزا به‌جۆریک که‌ ده‌بێته‌ حاله‌تیکی گه‌له‌جاری.

بۆنموونه‌، و‌لاته‌ یه‌که‌گرتوووه‌کان تاکه‌ و‌لاته‌ له‌جیهاندا که‌ دوا له‌هاو‌لاتیه‌کان ده‌کات مۆله‌تی تایه‌تیه‌کان هه‌بێت بۆئه‌وه‌ی سه‌ردانی باکووری عێراق بکه‌ن. ئه‌گه‌ر تۆ مۆله‌تی ته‌کنیکیت نه‌بێت ئه‌وا له‌رووی ته‌کنیکیه‌وه‌ تۆ پێشینی سزاکانی سه‌ر گه‌مارۆکه‌ ده‌که‌یت. هه‌یچ و‌لاتیه‌کی دیکه‌ ئه‌م کاره‌ناکات. بریتانیا ئه‌و کاره‌ نا‌کات. ئیوه‌ش هه‌روه‌ها پێویسته‌تان به‌مۆله‌تی تایه‌تیه‌تی نه‌یه‌. پێویسته‌ سه‌ردانه‌که‌تان بۆ ئه‌و له‌به‌رژمونه‌ندی و‌لاته‌ یه‌که‌گرتوووه‌کاندا بێت.

دووه‌م، ئه‌مه‌یان ته‌نیا جۆریکه‌ له‌گه‌له‌ته‌، کوردان ئۆفهریکیان وه‌رگرتوووه‌ بۆئه‌وه‌ی پرۆسه‌یه‌ک بۆ پته‌وکردنی دیموکراتی ئه‌نجامده‌ن. بۆ فیره‌بوونی به‌هاکانی دیموکراتی له‌زانکۆی سلیمانی. ئه‌م پرۆژه‌یه‌ له‌لایه‌ن وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ قه‌ده‌غه‌کرا، له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ی که‌ ئه‌مه‌ گه‌مارۆکه‌ پێشێله‌کات، خه‌ڵکه‌که‌ به‌گه‌له‌ته‌وه‌ وتیان چی؟ هه‌نارده‌کردنی دیموکراتی بۆ کوردستان ده‌بێته‌وه‌ی پێشێله‌کردنی گه‌مارۆکه‌؟

له‌به‌رئه‌وه‌، بروام وایه‌ که‌ ئه‌وه‌ ته‌نیا ئه‌م شتانه‌ نه‌ین، به‌لکه‌ جۆریک له‌ نه‌ک ته‌نیا تیره‌وانینه‌کی تایه‌تی بۆ رۆژه‌لاتی ناوه‌راسته‌ که‌ ده‌بێته‌ هۆی ئه‌م هه‌وله‌ په‌روشانیه‌یه‌ بۆ جیه‌جیه‌کردنی سزاکان له‌سه‌ر عێراق، له‌کاتی‌که‌دا به‌راستی مرۆف پێویسته‌ هه‌شتا هه‌ولبه‌دات که‌ هانی خه‌ڵک به‌دات که‌مه‌تر په‌روشن له‌و ریگایانه‌ی که‌ سزاکانی به‌سه‌ر باکووری عێراقدا پێ جیه‌جیه‌ ده‌کری.

میسته‌ر فولس: ئه‌مه‌ دادپه‌روه‌ری و ره‌وایه‌تی بالایه‌.

the other sanctions and you will have a breakdown of the sanction regime.

The second argument they make is it undermines the territorial integrity of Iraq and the third argument they make is that Turkey would oppose it and probably you would jeopardize the operation and provide comfort there.

Now, I know those arguments are familiar to you. You have weighed them. I just want to make sure you have said all that you want to say on the record with regard to those arguments.

Mr. FULLER. I would suggest, sir, the first argument, namely, the breakdown of sanctions would loosen the general sanctions regime against Iraq as a whole in the practice of other nations. Those are, first of all, being violated. Iraq is managing to skirt—

Mr. HAMILTON. It is already breaking down?

Mr. FULLER. Yes. I mean, with the trade across from Iran, illegally across from Turkey, from Jordan, there is a great deal of it going on. So I do not see that it would get much worse and I think it would immensely profit the Kurdish region dramatically and immediately in a way that would be—whereas its impact on Iraq's overall ability to survive sanctions I think would be an insignificant addition.

Secondly, on the breakup of Iraq, as all of us have said, Saddam is breaking up Iraq. The longer this situation goes on, the longer the Kurds are autonomous and other elements, maybe even seek independence, the longer there is this separatism within Iraq, the worse it is going to be for the future. So I do not see that this is leading to the breakup at all.

And lastly the Turkish position is rather ambivalent. The Turks are desperately uncomfortable with the idea of this autonomous Kurdish region because it does affect their own Kurds but the Turks also know they have never had it so good. The regime in northern Iraq today, the Kurdish authorities, are cooperating more precisely and more carefully than any other force in Iraq has ever done in modern history.

Saddam used to turn that border on and off against Turkey whenever he felt like it. The present Kurdish government there now is desperately determined to keep Ankara happy in almost any respect because they know their own future depends on it totally. So I would not use that to typify the Turkish position.

Mr. HAMILTON. OK.

Mr. BARAM. About affecting the sanctions against Iraq, I agree 100 percent with Mr. Fuller. Everything now is getting to Iraq through Iran and Turkey and Jordan except for main weapon systems. And I do not believe that the Kurds would be getting main weapon systems and thus I do not see how they can send it over to Saddam

As to territorial integrity, I would put it in a very different way. As long as the Kurds—

Mr. HAMILTON. Wait a minute. I want to go back there. Everything is already getting through?

Mr. BARAM. More or less.

Mr. HAMILTON. So the practical impact of lifting the sanctions is to let weapons go in, is that correct?

Mr. BARAM. Yes. But the main effect of it will be to allow Saddam to sell not 100,000 barrels a day as he does now but 3.5 million barrels a day and that is the main weapon you have against him.

Mr. HAMILTON. I see. OK.

Mr. BARAM. This cannot be changed if you lift the embargo off the north. Then again about territorial integrity, I will put it this way. If you allow the Kurds to be better off because the embargo is off that part, let us call it northern Iraq, you give the rest of the Iraqis an example. You say, look, here is a democratic regime, look what happens. They are off the embargo, do you not want to be off the embargo, too?

Third, Turkey is extremely important. Turkey is a very important ally of yours and incidentally of ours, too, because Turkey is today one of the most important bulwarks against a resurgent Islam. And I regard Turkey as absolutely a cornerstone of your foreign policy. So you have to work it out with the Turks. If the Turks are saying to you emphatically no lifting of the embargo over Kurdistan de jure so try to work out with them how you can lift it de facto without affecting Turkish interests.

The main thing is the Kurdish area—the more prosperous it is, the better example it is for the rest of Iraq.

Ms. MYLROIE. I also think that there is something there that goes beyond those three things you said about sanctions, territorial integrity and Turkey. There is a kind of emotional perspective. In my written testimony is a quote from a book by a British official who served as an administrator in Iraqi Kurdistan in the 1920's and he complains about how his colleagues in Baghdad all the time made problems for the Kurds, that they were more nationalist than the Arab nationalists. There is an interesting quote in there.

And my own experience, the experience one has with this question even as a private citizen about the sanctions, one has a feeling that sometimes the U.S. bureaucracies are just eager to impose sanctions in ways that become comical.

The United States, for example, is the only country in the world that requires its citizens to get special permission to travel to northern Iraq. If you do not get the special permission, you are technically breaking the sanctions and embargo. No other country does that. The U.K. does not do that. And you will not necessarily get the special permission, too. Your trip has to be in the national interests of the United States.

Secondly, another—this is just kind of funny. The Kurds got a grant to do a project on promoting democracy, teaching democratic values in the University of Sulamania. And this project was blocked by the State Department on grounds that it violated the embargo. People joked, what, the export of democracy to Kurdistan is going to violate the embargo?

So it is I think not just these things but a kind of—not necessarily objective view of the Middle East that leads to this enthusiastic pursuit of the application of the sanctions in Iraq when really one might still try to get people to be a little less enthusiastic in the way that they apply the sanctions on northern Iraq.

Mr. FULLER. It is a super legalism.